

05

БАЛЫШАВІК БЕЛАРУСІ

5
МАЙ

МЕНСК

1927

Б

Июль 1968 г. 69843

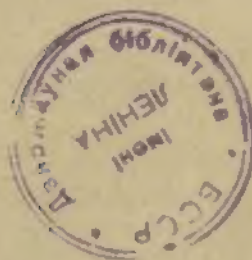
05

Пролетары усіх краў, алучайцеся!

БАЛЬШАВІК БЕЛАРУСІ

ЧАСОПІСЬ ПОЛІТЫКІ І ПРАКТЫКІ
ПАРТЫЙНАЙ ПРАЦЫ
ОРГАН ЦК КП(б)Б

№ 5
М А Й

МЕНСК — 1927

№ 1958 г. 6А 848

Гісторыя рабочага друку

Эпоха „Звезды“ і „Правды“

Цяжкія годы рэакцыі адбіваюцца ў жыцці партыі. Сярод пачынаючагася разброду партыйнай думкі ўсё ясьней становіцца пазыцыя „ліквідатараў“, якія прызваюць да самазнішчэння партыі. Барацьба з ліквідатарствам робіцца чарговай задачай дня.

У барацьбе за партыю большавікі і меншавікі—партыйцы выступаюць сумесна. Зноў паяўляецца легальная ў Пецярбургу сацыял-дэмакратычны орган—штотыднёвая газета „Звезда“ (канец 1910-1912 г.г.) і яднае на час літаратурныя выступленні прадстаўнікоў двух фракцый (артыкулы Леніна і Плеханава), якія кіраваліся рэдкалегіяй у складзе большавікоў і меншавікоў-партыйцаў. „Мы ня можам ні адклікаць сябе из кола змагаючыхся ў Расіі грамадзкіх груп, ні ліквідаваць сябе ў чаюньні якогасьці лепшага будацага“—лёзунг газеты (№ 1). Пасьля палугадавога існавання і арышта аднаго з рэдактароў (В. Бонч-Бруевіча), летам 1911 г. „Звезда“ спыняе свой выхад. У гэтым—першы—пэрыод яе існавання; у газеты адсутнічае яшчэ сувязь з шырокімі рабочымі масамі. Адноўленая ўвосень таго-ж году „Звезда“ паяўляецца як большавіцкая газета, лучаючы вакол сябе буйнейшыя літаратурныя сілы большавізму. Пачынаецца прыток рэдактараў і газета цяпер апіраецца на масы. Новы пэрыод яе існавання падгатаўляе выхад масавай большавіцкай газеты.

Такую газету пролетарыят патрабуе і пытаньне аб выданні яе абгаварвалася і сярод пецярбургскіх рабочых і на Праскай канфэрэнцыі партыі (студзень 1912 г.) кампанія на збору афяр на газету праходзіць на фабрыках і заводах з буйным посьпехам. Рабочыя масы ўзбураныя ленскімі расстрэламі, рашуча заяўляюць аб тым, што яны ідуць пад сьцягам большавізму.

Гэта падтрыманьне дае мажлівасьць выйсьці газэце, створанай на рабочыя грашы, і ў гістарычны дзень 5 мая (22 красавіка стр. стыл.) 1912 г. паяўляецца ў Пецярбурзе штотдзённая легальная большавіцкая „Правда“.

Кіруе ёю з далёку, з замежаў Ленін і „Правда“ ў працягу двух з невялікім гадоў свайго існавання зьяўляецца органам шырока развіўшагася рабочага масавага руху.

„Калі засноўвалася старая „Искра“ ў 1900 годзе, у гэтым прымалі ўдзел які-небудзь дзесяткі рэволюцыянераў. Калі ўзьнікаў большавізм, у гэтым удзельнічала, на нелегальных зьездах Брусэля і Лёндана, у 1903 годзе дзесяткі чатыры рэволюцыянераў. 1912-1913 годах, калі паявілася легальная большавіцкая „Правда“, за ёй стаялі дзесяткі і сотні тысяч рабочых, сваімі капеечнымі ўзносамі перамогшы ўціск царызму і конкурэнцыю дробнабуржуазных здраднікаў сацыялізму, „меншавікоў“ (Ленін). Для гэтых рабочых мас „Правда“ зьяўляецца арганізацыйным цэнтрам. Зборы на газету, яе распаўсюджваньне, масавае корэспандыраваньне—усё гэта аднаўдала таму, каб наўкол „Правды“ мацней і мацней складалася партыйная арганізацыя.

Тысячы рабочых корэспондэнцый, якія паяўляліся ў „Правде“, тысячы другіх, якія незмяшчаліся ў абмяжованыя разьмеры газеты, робяць „Правду“ запраўднай рабочай газэтай. Рабочыя і называюць яе „свайёй газэтай“. У барацьбе з ліквідатарамі, у барацьбе з царызмам, у барацьбе з капіталістычнай эксплёатацыяй „Правда“ памагае рабочым масам выхоўваюць рэволюцыйную самасьвядомасьць, стварае цэлае пакаленьне „правдистов“, вытрыманых, стойкіх бальшавікоў. Уплыў „Правды“, які даходзіў да самых далёкіх куткоў краіны, вялікі. У провінцыі рабочы друк робіць папарткі ісьці тым-жа праўдзісцкім шляхам (выданьне ў 1913 г. у Маскве праўдзісцкай газеты „Наш путь“).

Рабкоры „Правды“ складаюць цэлую армію. Гэта—галоўныя супрацоўнікі газеты. Некаторыя з іх і цяпер рабкоры савецкага друку.

Калі рабкоры „Звезды“ былі партыйцамі, работнікамі падполья, дык рабкоры „Правды“—рабочыя-масавікі, якія прыходзілі ў газету з удыхам масавага рабочага руху. З шэрагаў рабкораў „Правды“ пачынаюць выяўляцца рабочыя журналісты—публіцысты, поэты, бэлэтрысты. У сьценах рэдакцыі яднаюцца партыйныя арганізатары і кіраўнікі бальшавіцкіх сіл. Большасьць работнікаў „Правды“ і зараз на адказнай рабоце партыі, савецкай дзяржавы і савецкага друку.

Царскае правіцельства ня можа застацца глухім да рэволюцыйнага голасу „Правды“. Градам прасьледваньняў абвальваецца яно на бальшавіцкую газету. Штрафы, конфіскацыя намяроў, прыцягненьне да суду, зачыненні чаргуюцца ўвесь час. За два з невялікім гады газэта прымушана была дзевяць разоў мяняць сваю назву („Правда“, „Рабочая Правда“, „Северная Правда“, „Правда Труда“, „Рабочий“, „Трудовая Правда“).

Не здавальняючыся гэтымі нападкамі, царскія слугі робяць заходы ўзарваць рэдакцыю з нутра, саджаючы туды правакатара (выяўленага пазьней Мірона Чорнамазава), якога ў хуткім часе кіраўнікі рэдакцыі выкідаюць з рэдакцыі.

Прасьледваньні губяць у канцы канцоў „Правду“—у ліпені 1914 г., за кароткі час да пачатку вайны, спыняецца выхад „Правды“. Яна памірае ў той час, калі пецярбурскія рабочыя кідаюцца будаваць барыкады. У падгатоўцы гэтага рэволюцыйнага кроку ліпеневых дзён 1914 г. на долю „Правды“ выпала значная праца.

Рабочы друк у гады імперыялістычнай вайны

З пачатку вайны паслаблены рабочы рух. Зьнікае, зыходзе амаль зусім і рабочы друк. Пасьля зачынення „Правды“ легальныя рабочыя газеты амаль ня могуць існаваць з прычыны цэнзурных умоў (увядзеньне ваеннай цэнзуры). Існаваньне рабочых органаў друку цяпер становіцца вельмі краткачасовым. Але і яно мажліва, галоўным чынам, у провінцыі. Ня глядзячы на цэнзуру, тут удаецца выпусьціць некалькі бальшавіцкіх выданьняў (штотыднёвая „Наша Газэта“ ў Саратаве ў 1915 г., профэсыянальны „Голас Печатного Труда“ ў Маскве ў лістападзе 1916 г.—студзені 1917 г., часопіс „Наше Слово“ ў Кішанёве ў студзені 1917 г.). Бальшавіцкі орган у Петраградзе (часопіс „Вопросы Страхования“—заснованы ў 1913 г.) у пэрыод вайны можа выпусьціць усяго толькі абмяжованы лік нумароў.

Гэта становішча вымагае рабочы друк ісьці ў падполье. Робіцца некалькі захадаў наладзіць падпольныя выданьні (Іркуцк—1915 г., Харкаў—1916 г., Петраград—1915-1917 г.г.), але і гэтым выданьням неўдаецца стала стаць на ногі.

Транспарт замежных выданняў, з прычыны зачынення гравіц, надзвычайна цяжкі; нумары, якія атрымваюцца—нехапае. Усё гэта дазваляе абарончаскаму і меншавіцкаму друку атручваць сьведомасьць рабочых.

У зарубежным расійскім друку адбываецца перагрупіроўка. Органы друку пачынаюць разглядацца па прызнаку іх адносін да вайны.

Паяўляюцца аб'яднаныя органы абаронцаў—соцыял-дэмакратаў і соцыялістых-рэволюцыянэраў (такі парыскі „Прызыв“ 1915-1916 г.г. лучаючы Плеханава, Авксенцева, Алексінскага і Бунакова). Інтэрнацыяналістычны друк, які выходзіць у краінах Антанты, пападае ў ціскі ваеннай цензуры і церпіць ганеньні—ажно да высылкі яе кіраўнікоў (высылка Л. Д. Троцкага з Францыі) і зачыненне выдання (зачыненне ў 1915 г. у Парыжы штодзённай газэты „Голас“, які выдаваўся з 1914 г. т.т. Антоным Овсёнка і Д. Мануільскім). Большавіцкі друк, які знайшоў прытулак у нейтральных краінах („Соціал-Дэмократ“—якім кіраваў Ленін; „Коммунист“—Н. Н. Бухарын і т. Пятакоў) з цяжкасьцю пранікае ў Расію.

Рабочы друк у эпоху лютаўскай рэвалюцыі

Лютаўскі пераварот у 1917 г. выклікае да жыцця рабочы друк, ліквідуе існаваньне зарубежных выданняў. Узьнікшыя саветы ствараюць свой друк (першы нумар „Известий Петроградского Совета Рабочих Депутатов“ выходзе 28 лютага ст. стылю, першы нумар Маскоўскіх „Известий Совета Рабочих Депутатов“ выходзіць 2 сакавіка ст. стылю). Гэтыя органы ў хуткім часе становяцца ў руках меншавіцка-эсэраўскай большасьці саветаў. Амаль адначасова паяўляюцца органы ўсіх соцыялістычных партый. Большавіцкі друк уваскрасае з выходам у Петраградзе № 1 „Правды“ 5 (18) сакавіка. У сьлед за „Правдою“ большавіцкія газэты паяўляюцца ўва ўсіх буйных прамысловых цэнтрах (Масква, дзе 7 (20) сакавіка выходзе № 1 „Соціал-Дэмократа“, Казань, Екацерынбург, Растоў, Харкаў, Кіеў, Екацерынаслаў, Самара, Саратаў і інш.). Яны знаходзяць шырокае распаўсюджваньне ў рабочых масах, тыраж хутка расьце і № 1 „Правды“ разьшоўся ў 100.000 экз., № 2—200.000).

На чале большавіцкага друку ідзе „Правда“, як і раней зьяўляючыся кіраўнічай рабочае клясы. Яна набывае адразу большае значэньне, чым толькі цэнтральны орган партыі. Яна, як і ў дарэволюцыйныя часы, арганізуе вакол сябе пролетарскія масы Петраграда, які зьяўляўся цэнтрам рэвалюцыі, яна вядзе за сабою, за сьцягам большавізму. Яна выступае ня толькі як цэнтральны орган партыі, але і як масавая рабочая газэта. Аб яе ролі ў гэтыя м-цы сьведчуць адносіны да яе рабочых і салдат.

З першых-жа дзён рэвалюцыі „Правда“ прыходзіцца ставіць і вырашаць пытаньні аб задачах і тактыцы пролетарыяту ў рускай рэвалюцыі.

Зараз-жа, як толькі прыяджае Ленін у Расію 3 (16) красавіка, бярэ на сябе рэдагаваньне газэты і хутка выпраўляе тую памылку, якія былі ў „Правде“ ў пытаньні адносін да вайны ў сакавіковыя дні (пасля ўступленьня ў рэдакцыю Л. Б. Каменева). Адно за другім „Правда“ ставіць і вырашае пытаньні высюўваемыя быстрым ходам разварачываючайся рэвалюцыі.

Яна выкідае лэзунг—улада саветам. Яна разаблачае запраўдную буржуазную прыроду часовага ўраду ўсіх складаў, вядзе барацьбу з

кераншчынай, яна стаіць за адзінаўладарнасьць саветаў, за іх узмацненьне. Яна выступае супроць імперыялістычнай вайны, супроць усіх урадаў, якія вядуць яе, супроць „займа свабоды“, яна разаблачае рэволюцыйнае абароньніцтва правых соцыялістых, яна заклікае салдат да братаньня на фронце. Яна ўскрывае замыслы контр-рэволюцыі, заве да барацьбы з ёю.

Яна—за хуткую конфіскацыя зямель памешчыкаў, за рабочы кантроль. Яна—за стварэньне запраўднага рэволюцыйнага Інтэрнацыяналу. Уся праграма большавізму разьвернута ў гэтыя месяцы на старонках „Правды“.

Голас большавіцкай прэсы гучыць дысанансам сярод галасоў буржуазнага і соцыял-збядняўчага друку усіх адценьняў і назваў. Большавіцкія органы друку—у першаю чаргу „Правда“—церпяць самую жорсткую траўлю. З старонак варожага друку льюцца патокі маны, накіраванай да таго, каб якім-бы там ня было чынам дыскрэтырываць большавізм (легенда аб рэдагаваньні Мірона Чорнамазава, легенды аб большавіках-нямецкіх агентах). Робяцца асобныя захады стрымліваць распаўсюджваньне „Правды“.

Буржуазныя друкарні адмаўляюцца друкаваць „Правду“. 5 (18) ліпеня воінскай часткай разгромлена рэдакцыя і друкарня „Правды“ (апошняя створана на афяраваньні рабочых).

Ленін і Зіноўеў прымушаны скрывацца. 6 (19) ліпеня ў Петраградзе забіты на вуліцы рабкор П. Воінаў, які прадаваў на пярэдадні газэту. Часовы ўрад ня раз зачыняе „Правду“. За час кераншчыны газэта шэсьць раз была вымушана мяняць сваю назву („Правда“, „Листок“, „Правда“, „Рабочий и солдат“, „Пролетарий“, „Рабочий“, „Рабочий путь“). Авалягчыны прасьледваньні абвальваюцца таксама на органы большавіцкага друку ў провінцыі і на фронце (зачыненьне газэт, арышт рэдактара „Окопной Правды“ паручыка Хаустова).

Умовы, у якіх даводзіцца выходзіць большавіцкаму друку, прымушаюць успомніць часы царызму. Але на баку „Правды“ і яе супрацоўнікаў падтрыманьне рэволюцыйных мас.

У рэволюцыйны рух у 1917 г. уцягнута сялянства, уцягнута армія, у большасьці сваёй, яна складалася з сялян. Неабходнасьць барацьбы за ідэёвае заўладаньне сялянствам і арміяй, якія ня могуць задаволіцца газэтамі для гарадзкіх рабочых, выклікае паяўленьне новых тыпаў большавіцкіх выданьняў—газэт сялянскіх і армейскіх (апошні тып не зьяўляецца новым у гісторыі рабочага друку: 1906—1907 гг. партыя выдавала шэраг газэт прызначаных спецыяльна для агітацыі сярод салдат). Вясною ўзьнікаюць большавіцкія армейскія газэты („Окопная Правда“ на фронце, „Солдатская Правда“ ў Петраградзе), увосень нараджаецца большавіцкі сялянскі друк („Деревенская Беднота“ ў Петраградзе, „Деревенская Правда“ ў Маскве).

Дзесяціхгадовы шлях савецкага друку

Пасьля перамогі Кастрычнікавай рэволюцыі савецка-партыйны друк далёка не адразу становіцца адзіным друкам у Савецкай рэспубліцы. Існуе яшчэ буржуазны друк. Зьяўляючыся ў пачаўшайся грамадзянскай вайне магутным аружжам у руках варожае нам клясы, выступае з контр-рэволюцыйнай агітацыяй, яна выступае праціўнікам, якога неабходна знішчыць.

Савецка-партыйным выданьням прыходзіцца весьці барацьбу з буржуазнай прэсай, бяз жаласьці выкрываць яе контр-рэволюцыйныя

замыслы. З другога боку ў барацьбу з буржуазным друкам павінна выступіць Савецкая ўлада.

У першыя-ж дні Кастрычнікавай рэвалюцыі ў Петраградзе і ў правінцыі было зачынена шэраг буржуазных выдаўняў. У далейшым зачыненні адбываюцца паступова. Барацьба з буржуазнай прэсай ідзе як па лініі судовых праследванняў (установа рэвалюцыйнага трыбуналу друку ў снежні 1917 г.), так і па лініі пазбаўлення гэтага друку яго матэрыяльнай базы (у 1917 г. уведзена дзяржаўная манополія на абвесткі, у 1917—1918 гг. нацыяналізацыя друкарняў і папярковых фабрык) толькі з восені 1918 г. буржуазны друк перастае існаваць.

Шырыцца і расце савецка-партыйны друк у гады грамадзянскай вайны. У гэтыя часы на долю друку выпадае бліжэйшы ўдзел у справе арганізацыі абароны Савецкай Рэспублікі. У тылу, на фронтах, у вызваленых ад белавардзейшчыны мясцовасцях—усюды, нягледзячы на цяжкія ўмовы працы савецка-партыйны друк выконвае сваю задачу, арганізуе шырокія масы рабочых і сялян на барацьбу з ворагамі Савецкай улады, тлумачыць менш свядомым з працоўных значэнне гэтага барацьбы.

У гэты гэроічны перыод сваёй гісторыі савецка-партыйны друк, захоплівае ўсё новыя і новыя колы чытачоў, выступае як адзін із арганізатараў перамогі над белавардзейскай контр-рэвалюцыяй. Роўналежна з дзейнасцю савецкага друку, павінна быць адзначана вялізарная праца падпольнага бальшавіцкага друку на белавардзейскай тэрыторыі.

Ліквідуючы фронтаў грамадзянскай вайны і пераход да эпохі вышэйшага перада савецка-партыйным друкам новыя задачы. Ён становіцца ўдзельнікам вялікага будаўніцтва, змагаецца на ўсіх фронтах будаўніцтва сацыялізму. Мобілізуе вакол сябе масы працоўных, прыцягвае да аднаўлення разбуранага гаспадаркі краіны.

Рупар УКП(б) і Савецкай улады ён асвятляе ўсе задачы, высунытыя на чаргу жыцця Савецкага Саюзу. Колькасць праведзеных друкам кампаній аграмадна. Пытанні індустрыялізацыі краіны, пытанні рацыяналізацыі вытворчасці і падняцця вытворчасці працы, пытанні барацьбы за рэжым эканоміі, за зніжэнне цэн, пытанні коопэрацыі, пытанні падняцця сялянскай гаспадаркі, пытанні ажыўлення саветаў, барацьбы з бюракратызмам і валакітай, пытанні культуры будаўніцтва, новага быту—усе гэтыя пытанні, узнятыя апошнімі часамі на калёнах савецкага друку,—толькі нязначная частка тых пытанняў, якія асвятляліся за год мірнага будаўніцтва.

Разам з тым партыйнаму нашаму друку за гэтыя-ж годы прыходзілася згрупоўваць сваю ўвагу на ўжо ўзнікнуўшых ухілах партыйнай думкі, выступаючы абаронцам пачаткаў Ленінізму, супроць усякіх захадаў да іх рэвізіі.

Характэрнай рысай Савецка-партыйнага друку з'яўляецца буйны рост рабселькораўскага руху. У гады Кастрычнікавай рэвалюцыі, апрача рабочых, для работы ў газэце ўцягваюцца дзесяткі тысяч сялян, чырвонаармейцаў.

Вялікі рост рабселькораўскага руху прывёў да неабходнасці стварэння арганізацыйных форм гэтага руху, павесці выхавальную работу сярод рабселькораў. Гэты-ж рух выклікаў да жыцця новую форму газэты: поруч з друкаванай становіцца газэта насыценная (рукапісная)—газэта прадпрыемства, установы, газэта вузка-мясцовая, аднак ня губляючы ад гэтага свайго значэння. Сотні тысяч рабселькораў, дзесяткі тысяч насыценных газет па Савецкаму Саюзу відочна паказалі ўсё грамадска-політычнае значэнне гэтага з'явы. Аб гэтым свед-

чаць і прасьледваньні рабселькораў. Зьяўляючыся сродкам уцягненьня мас у грамадзка-політычнае жыцьцё, рабселькораўскі рух стаіць на першым месцы поруч з формай сувязі газеты з чытачом.

Другой характэрнай рысай у гісторыі савецка-партыйнага друку зьяўляецца пашырэньне кола чытачоў далёка за прадзелы дарэволюцыйнай чытачоўнай аўдыторыі.

Гады Кастрычнікавай рэвалюцыі зьмянілі пры гэтым соцыяльны склад масы чытачоў.

Выпала белая эміграцыя, якая да рэвалюцыі давала значны працэнт чытачоў. Затое выйшла замена іх і гэтае кола пашыралася за лік стварэньня новых кадраў чытачоў—рабочых, сялянскіх, нацыянальных. У рэвалюцыйны рух уцягнены, удзел у соцыялістычным будаўніцтве прымаюць слаі, якія раней стаялі ў баку ад грамадзка-політычнага жыцьця, узьняўся працэнт пісьменных у краі. Адсюль няспыняецца выдзяленьне ўсё новых і новых чытачоў.

Вялікія задачы, якія сталі перад савецка-партыйным друкам раз-жа пасля кастрычнікавага перавароту паставілі пытаньне і будаўніцтва самога друку.

У процэсе рэвалюцыі высоўваліся і афармляліся новыя тыпы савецкага друку (у залежнасьці ад кола чытачоў, для якіх прызначаліся выданьні). Стварыўся друк нацыянальных меншасьцяў. Узрос сялянскі друк. Разьвіўся масавы рабочы друк. Паявіліся выданьні змешанага тыпу (у раб.-сялянскіх раёнах).

Адначасова выпрацаваліся тыпы друку профэсійнага, чырво-наармейскага (або вайсковага), жаночага. Паявіўся комсамольскі друк.

Процэс аформленьня тыпаў савецка-партыйнага друку яшчэ не закончыўся. Ня менш складаным былі і пытаньні адносна сеткі савецка-партыйных выданьняў. Тыпы газэт складаліся таксама і ў залежнасьці ад радыусу іх распаўсюджваньня і ад абслугоўваньня імі тэрыторыі.

У сучасных умовах, калі мобілізацыя мас вакол асноўных лёзунгаў партыі і Савецкай улады становіцца важнейшай справай усёй савецкай грамадзкасьці, асабліва буйную роль прызваны адыграць друк. Ужо адзіны той факт, што тыраж савецка-партыйных газэт зараз складае да 8 мільёнаў экз. і, знача, увесь пісьменьні СССР дзякуючы газэце з дня ў дзень прыцягваецца да штодзённага будаўніцтва краіны. Розныя арганізацыйныя шляхі, якімі газеты ўзмацняюць непасрэдную сувязь з масамі (канфэрэнцыі чытачоў, агляды, конкурсы, перапіска і др.), дапамагаюць ўзмацненьню значэньня друку, як аружжа сувязі партыі з масамі.

Глыбака праходзячы ў рабоча-сялянскія масы да соцыялістычнага будаўніцтва, друк зьяўляецца адным з моцных рычагоў рабочае клясы ў агульнай складанай сыстэме дыктатуры пролетарыяту і ў яго барацьбе за ажыццяўленьне соцыялізму. Вось чаму „Дзень друку“ зьяўляецца сьвятам шырокіх рабочых і сялянскіх мас.

„Дзень Друку“

Штогодзіа мы адзначаем „Дзень друку“,—дзень, калі мы спыняем увагу працоўных Савецкага Саюзу на гістарычнай ролі рабочага друку, на дасягненьнях і задачах савецкай прэсы,—мае сваю гісторыю. У першыню, у 1914 г., па мысьлі старой „Правды“, парашано было дзень выхаду яе, 22 красавіка (5 мая), аб'явіць „Днём рабочага друку“ і адчыніць спэцыяльны збор афяраваньняў у „зялезны фонд „Правды“.

Ліквідатары-меншавікі таксама парашылі аб'явіць гэты дзень днём рабочага друку, а збор падзяліць напалам. Да іх далучыліся нанат соцыялісты рэвалюцыянеры, якія дамагатыся разьдзелу сабраных грошаў на тры роўныя часткі. Апітацыя тых і другіх ня мела посьпеху, і „Дзень рабочага друку“ у 1914 г. быў праведзены балышавікамі. У гэты дзень чарговы № „Пути Правды“ (№ 67) з артыкуламі аб рабочым друку разьмешчаў больш чым у 100000 экз.

Рабочаму друку, у прыватнасці пятацэнтавой газэты „Правды“ прысьвечаны былі нумары рабочых журналаў, якія выходзілі тады пэталіна. Паявуся у гэты дзень таксама № 1 „Рабочий“, прысьвечаны гісторыі рабочага друку ў Расіі (артыкулы Леніна і Зноўева). Рабочыя у „яцены фонд“ сабралі да гэтага дню 18000 руб. У далейшыя годы сьвяткаваньня „Дню рабочага друку“ не магло адбыцца, бо **рабочы друк быў задушаны царскім самаўладствам.**

Толькі ўжо у 1912 годзе партыя прызнала мэтанямым аднаўленьне сьвяткаваньня „Дню друку“.

У гэтым (1927) годзе, ён саўпалае з пятацэнтавым юбітэем, з пятацэнтай гадавінай з дня выхаду першага нумару „Правды“ і з тэсятым годам існаваньня савецкага друку.

Пятацэць год ніват, рэспіца, калі выходзіў з машыны першы нст „Правды“, у рэспіцам сабраліся віталь доўгачаканую газету прадстаўнікі асяроўскіх профэсыяных і культаурна-асьветіных рабочых гаварыствау.

Цяпер кожны нумір „Правды“ гатовы віталь мільяны прэцоуных.

Партыя, рабселькоры і насьценгазэты

(да двухтыднёвіка друху)

Копкасы склад рабселькору у Батарусі да 1926 г., на вых-
ным весткам павяных тэст, вызначаныя у наступных ліках райкору
70, селькору 2480, іншых 120 ч. На першае студзеня 1927 г. маецца
рабселькору, якія прымаюць уезд у іншых цэнтральных і акруговых
тэстах райкору 1870, селькору 2232, іншых 100. Пры гэтым і ко-
мсамольнаў маецца да 30% згульнага складу.

Грзба адзначыць, што статыстыка аб рабселькорках кулілае Рабселькораму нягледзячы на тое, што яны ўсе гэтыя здымкі здымаюцца з ім. Паказаныя дачы даюць прадстаўленне аб актыўнасці рабселькорства, якія стала ўдзельнічаюць у нашым друку. Масна бачым, што іх было больш значна, як і піншых пераўзых у нашых газэтах, піншых у цэнтральных і комсамольскіх газэтах. Акрамя гэта, у паказаных дачы не уваходзяць рабселькоры, якія пінш у піншых газэтах, а іх па самаму скромнаму падліку каля 15—20 тысяч.

Ролью робітників у підписанні петиції на захист української мови в Україні можна вважати, що вони є найбільш активними учасниками в організації та проведенні акцій з захисту української мови. Це свідчить про те, що робітники є найбільш активними учасниками в організації та проведенні акцій з захисту української мови.

Рабселькорпускі нататкі на усім кампаніям уносілі аажуныяныя дэталі практычна ім ёс канцэнтраваны увагу працоўных накіра практычнай пытанню пільна будучыцтва. Домшы рабселькорпус будыравалі штурхалі пільнаўстаноў, гаспадарыць вынікаў адміністрацыйна асабіта ў адносінах рэшучы бярэцца з прыватнае рэжыму эканоміі. Так на аснове Домбала дасягнута эканомія ў 40 000 рублёў дзякуючы прапановам рабкорпуса т. Фрыда.

Із згаданої "Звезда" працює та кампанія економічного плану на прайм-вісмі, яку було введено впровадження кваліфікації та економічного плану, що практикується зараз на багатьох підприємствах. Це наші нові результати.

[illegible]

У газете „Камуніст“ (Пабрунск) прайшоў некалькі дыскусіяў на
літэрыянах культурна бытавога характару. Рэдакцыйны былі атрыманы
нататка селькорам, у якім гаворылася, што Савецкая ўлада не дае асьве-
ты савецкім дэцям. У праміну 10 дзён на гэты нататцы паступіла
35 водгукаў супроць аўтара, гэтай карэспандэнцы. У дыскусіі аб сям’і

корау пры „Праудзе“ ЦК КПбБ на грунце гэтых дырэктыв высуну перад партарганізацыямі задачу ўмацавання партыйнага кіравніцтва гэтым рухам.

Апошні перыяд характарызуецца узросшай увагай партыі да палітычнага кіравніцтва рабселькорскай працы. Мы мелі у Беларусі дэду пададу расійных і акруговых нарад рабселькораў, якія праходзілі пад лозунгамі здання партыі і рабселькораў. На гэтых нарадах мы чулі і сёлкі інтэлігенцыі, і бастардзіі, якія гаварылі аб прыватнасці ў жыццё дырэктыв партыі ўва ўсіх галінах нашата будаўніцтва, а не та агульнае прызначэнне пад кіравніцтвам партыі і ажыццяўляць партыйную лінію ўва ўсёй сваёй дзейнасці.

Рабселькоры сталі бліжэй да партыі, выраста давер да яе і ўсталявацца, што, калі сярод рабкораў гэты факт быў самым, дык сярод селькораў справілася некалькі іхні абстаноўка. Селькоры, маючы давер да партыі, прызнавалі сябе правадніцтвам партыі ў масах, аднак праводзілі і давер да мясцовых камуністых, і да партыі. „Дырэктывы партыі добрыя, а вось нашы партыйцы жэска іх ажыццяўляюць“ — так гаворылі селькоры. Выдама што вынізкі гэтай адзінкі іх і глуміліся ім, што да апошняга часу парткіравніцтва з боку рэдакцый партарганізацый імае што ім ні былі. Трэба яшчэ адзначыць, як дэдуныя жылі, што ня ўсе партарганізацыі ведаюць лініі і методы парткіравніцтва рабселькорамі.

Кіравніцтва рабселькорамі ідзе да двум лініям, з боку пазітых партарганізацый і рэдакцый газет. За апошні час рэдакцыі імкнуліся сваю праду сярод рабселькораў. Акрамя шэсценнага інструктавання існуюць пры рэдакцыях сталыя рабселькорскія нарады. Трэба адзначыць, што кіравніцтва злучаецца ім, што ў нашых рэдакцыях і партарганізацыях вельмі малы добра падрыхтаваныя гаварылі для гэтай працы.

* * *

Існуючы заданні двухтыднёва друку заключалі ў тым, каб удзельнічаць шырокія масы да нашата друку. Рабселькоры і агульнае ім звязанам грамадзкіх прадстаўнікоў, якое злучае наш сацыял-партыйны друк з працоўнымі масамі, прыцягваючы іх да актыўнага удзелу ўва ўсім сацыялістычным будаўніцтве. Вось чаму партыйнае арганізацыя лініі асноўную увагу у правядзенні двухтыднёва звязваюць па ўзмацненне працы сярод рабселькораў, і ў першую чаргу па ажыццяўленне партыйных дырэктыв у адноснах кіравніцтва рабселькорамі і насыценгазетамі.

Практычнымі мерапрыемствамі павінны быць:

а) шырокая кампанія справітач рэдкалеті насыценгазет на шырокіх сходках рабсёлных, студэнтскіх, сялян. Трэба арганізоўваць шырокую кампанію насыценгазет, дзе можна правесці дыспуты і суды над насыценгазетай.

б) агульнае гавесці перавыбары рэдкалеті, забяспечыўшы ў гэтым складзе, найбольш актыўных селькорів і партыйцаў, якія карыстаюцца злучэннем сярод селькорів і пачынаюць усяго прапрыемства. Перавыбары трэба праводзіць таксама на шырокіх адчыненых сходках селькорів;

в) уварыць навокал насыценгазет селькорівскі актыў, аб'яднаўшы яго з гурткам пры газеце. Партыйцы павінны дапамагчы гуртку ў яго працы;

г) пераіменаваць насяценгазеты у органы усіх рабочых, сялян, служачых, вучняў і г. д.

Некаторыя думаюць, што ўсе гэтыя мерапрыемствы могуць паліць партызану на рабселькоршу і насяценгазеты, што выбарішэць рэзультат, пераіменаваныя насяценгазеты — усе гэта адрывае газету ад партызанства. Тут вялікая памылка. Трэба разумець, што рабселькоры з'яўляюцца грамадзянска-добраахвотнай арганізацыяй, што насяценгазеты з'яўляюцца прадуктам творчасці мас, калі ня так, зныжана зусім не патрэбна, бо ня можа аднавідаць свайму напыненню. На гэтаму разумела, што трэба ўсю гэтую працу набадываць на партызану ў самадзейнасці шырокай ініцыятывы мас, на грунце шырокай дэмакратыі. Партызанам не патрэбна ўзмацнення праз камуністаў і асмелельцаў, якім партыя даруе гэтую прашу. Партызанскі навінаход і уважліва ўзяў, бо ён дапамагае партызанам і насяценгазетам, сёння калі іх няма, але метадам пераконаных дзяўчат каб, выхадзіць і ўсё гэта, як моцную грамадзянскую, прашуючую і аднавідаючую масы ў справу будаўніцтва сацыялізму

Да пытаньня аб нацыянальнай культуры

(Пра книга тав Ваганяна „О националната култура“ Четр
Вид. 1927)

Підставили будаунства культури сплягаюць на сабе ўсе большыя
увагу дзярж. і грамадскага, а таксама сацыяльнае пачыні рэжым руху і паста-
ўкі, інтэлектуальныя і культурныя, краю і вырабляюць бяз усе-
годніх з'яўленняў культуры на ўдому краю, больш хутка і руху і
культуры і рэволюцыі, сёння з'яўляюцца сацыяльна-эканамічна і руху
культуры і рэволюцыі. З'яўляюцца будаунства культуры і сацыяльна-эканамічна
і руху на ўмовах нацыянальных рэспублік, краю.

Книга тав. Ваганяна „О національній культурі“ дає загальне уявлення, що є справді в українській культурі, чарівних її асепт, культури, у їхній історії, в умовах нашої нашої республіки, в місцях, в яких, національної культури. Там з огляду на це, вилучити пам'ятки і спростувати у книжці тав. Ваганяна.

Классическая элементная экономика — теория ПЭУЭ вводит свои понятия, термины и показатели, а также термины и показатели буржуазной экономической теории и практики. Их использование приводит к тому, что классическая элементная экономика буржуазная при постановке вопроса старая, прелесть, буржуазная интеллигенция.

[illegible][illegible]

націоналістичною і анти-савецькою політикою. Гэта сугнасьць відомна викривлення у рамках нелегальної праці, дзе кропки ставяцца на і—гл., лістападаўшчына ў БССР.

Аднак, умовы дыктатуры пролетарыяту не падыходзяць для волінага разьвіненьня палітычнай праграмы нацыянал-дэмакратызму. Вось чаму ён шукае і знаходзіць другія формы свайго разьвіцця: гална культурнага будаўніцтва зьмяшчаюцца пікуль што больш або менш выгоднай арганіі для працягваньня нацыянал-дэмакратычнай ідэаліі.

Праўда тав. Ваганяна, калі ён кажа:

„Нацыяналістычная контр-рэволюцыя шукае новых формаў, новых шляхоў для ажыццяўленьня свайх ідэалаў (калі можні казаць аб ідэале нацыяналізму), яна шукае новых мэту для атручваньня грамадзкай сьвядомасьці. Такімі шляхамі цяпер зьяўляюцца тыя шматлікія пятавыні, якія ўваходзяць у паньшчы „нацыянальная культура“¹⁾).

І праўда, пятавыні нацыянальнай культуры у нашым краі робяцца ўсё больш актуальнымі, бо ў гэтай галіне пачынае разьвіцца ажыццяўленьня клясавая барацьба. Кніга і Ваганяна ў сваёй другой практычнай частцы каштоўная, ня гледзячы на яе багатае і ў шмат якіх момантах памылковае тэарэтычнае ўвунтаўленьне, тым, што яна са астрэе шэраг чарговых пятавыніх будаўніцтва культуры, што яна накіравана іменна супроць буржуазнага нацыяналізму.

Праўда, арганізацыя партыі павінна разьвінуць куды большую працу ў галіне культуры:

„Політыка роўнадушства дзі пытаньняў будаўніцтва культуры, самая небясьпечная політыка. Яна мае толькі тое апраўданьне, што памылкі ў гэтай галіне не даюць непасрэдна пагражаальных вынікаў; але адсутнісць не пасрэднай пагрозы яшчэ-ж ня ёсць адсутнісць небясьпек. Часьцей за ўсё надобная адсутнісць і ёсць найбольшая пагроза“²⁾

Стаўшы на шлях шэарката таспатарчата росту, наш краі аходзіцца ўсё большым палітычным і клясавым работам сялян. Разьвіваецца культурнае жыцьцё дзі будаўніцтва. На якім шляху пойдзе культурнае жыцьцё? Пролетарскі шлях культурнага разьвіцця заа сь пача дзі нарастаньнем соньяале выных элемэнтаў нашай эканомікі дзі актывізізі працаў і зьмя над разьвіньнем культуры. Аднак, сакуль у пэрагу гэтай культуры будаўніцтва вына дзі бяз дась дзі актывнага ўдзелу пролетарыяту дзі яго партыі. Адначасна маскуюцца „саван“ з усёй, пасьобку нацыянальнай політыкай партыі, і раіс дзункі абічав або менш мунны буржуазна дэмакратычнай ідэаліі і раісаваньня сваю „політыку“, прыкрываючы сваю працу маскай „нацыянальнай культуры“. Гэта дзі падстава і Ваганяну сьцьвярджаць, што дэзун „нацыянальнай культуры“ ёсць буржуазны, раакцыяны, дэзун.

Гав Ваганяна не разумеє гэта, што дэзун нацыянальнай культуры прабісць нашым дэзунам пры дыктатуры пролетарыяту, гэта зьяўляецца яго карэннай памылкай.

Востра накіраваньня супроць нацыяналізму, тым ня менш сваёй тэарэтычнай пастановкі кніга і Ваганяна падзе дзі абізброіння партыі ў барацьбе з нацыяналізмам іменна таму, што ў шэрагу шьльняну яна пераскочае пераз партыйную лінію ў нацыяналізм пятавыні, што ў сваю чаргу зьяўляецца вянком яго недарозуменьня шэрагу момантаў кіраваньня пролетарыяту ў пераходны пэрыод, пэрыод дыктатуры пролетарыяту.

У каньшым вянку такая пастановка пытаньня чарчуе памылкі чьдэацыяны нацыяналізму моманту, пьдэацыяны нацыяналізму асаолітсьшый на усёй нашым будаўніцтве, памылкі „спраччэньства“ у пятавыніх нацыянальнай культуры.

1) Ваганяна. „О национальной культуре“, стар. 6

2) Ваганяна. „О национальной культуре“, стар. 96

гня або нішчы мові і зратурэ, усё не значыць тэго, у якой меры пратэтарскі і нацыяналістычны змест у літаратуры на гэтых формах дасягнуў да мас будзе прывязаным да масавога мастацтва пралетарыяту.

Як раз таксама ўся сістэма культурнага будаўніцтва (нашэ, сінстэма школ, сінстэма політ-асветнай працы ды г. д.), таксама вылучыліся і пэрыядамі, узроўнямі павышэння ў кожнай пэрыядычнай краіне рэсурсаў і гэтыя ёсць вядзючая частка будаўніцтва культуры і гэтыя прынцыпы, можа і пачаць прыводзіцца з гэтымі "нацыяналістычнай мове", не дастаюць да мовы толькі, а дастаюць да ўсіх нацыянальных асаблівасцяў.

Такім чынам, форма культуры, гэта ня ёсць толькі мова, нацыянальная форма культуры і пачынае ўсёму зместу і шыта максымакага паняцця нацыі.

Зразумела, прыяшчы разніцы паміж сабою нацыянальных формаў пратэтарскай культуры, мы ня супрацьстаям формам нацыі. Ёсць такія спробы. Гэты нацыяналізм можа і сам спрабуючы маскывацца, працягвае перадаваць нацыяналістычную форму сваёй аўраважы змест у шырагу вынітках "Правільна гэ Вольна кажа" і з даваў рэвалюцыйным марксызмам вядзе на захатыя ваіны супраць "карачэння для адной непасрэднай нацыі культуры, нацыянальнай культуры". Правільна! Пратэтарскія прынцыпы, змагаюцца з гэтымі культурай зместу якой не звязаныя пратэтарскім у якую працягваюць буржуазныя элементы пачынаюць, іно вольна збываюцца абараняюцца нацыянальная форма.

Можна даць прыклады на Беларусі, калі нацыянальная культура губляе класавы змест, на "форму для пратэтарскай культуры", а "ідэя няе пратэтарскую культуру".

Убранае зямі "Акадэмічнай Конфэрэнцыі на беларускай мове" ¹⁾ было падрыхтавана так, што нацыяналістычнай форме ня было дано класавы і значныя, нацыянальная форма была такой, што ў не уваходзіў цэлым і буржуазны змест, што з яе было выкінута ўсё што адносіцца да пратэтарскага зместу ня было портрэта Леніна, багачыня было чырвоных колераў, кожна пратэтарскай рэвалюцыі замест чырвонай зоркі было сансваінае "спяўаванне" і на пачыналася цэлабытна чырвонай зоркі. Ці змяняюцца сам па сабе слогі ўбранае зямі беларускія ўзоры, рушкі не сумяшчальным з пратэтарскім зместам? Ані даўно, сімбам пратэтарскай рэвалюцыі і Леніну не сумяшчалі з гэтым слоў, а дадавалі форму змест.

Другі прыклад некаторыя сродкі насядаюцца калінароу Дзяржаўнага Выдавецтва Беларусі. Метоніма доўна беларускіх уораў у а партреты поэты, Скарыны, "першага беларускага друкара" ды інш. Але форма іх такая, што яна ня кажа аб пратэтарскім зместе. Дробны, ацавалася б. Пямя тезу іх пратэтарскай рэвалюцыі, усё паміжвані ў жоўтых колерах, але гэты "дубоўні" робіць гэтую сценку чужой іху пратэтарскай культуры. Гэты зямі адваротам аглядаюць, гэты калінары што шырока іх у масе не праданяюць што змяняюцца атыя з гэтымі задачамі, гэты дэмакратызм (Яконт "недадаваныя" гаварыцца зямі атыя, але як-жа гэта можа, напрыклад, сценка з партрэта Скарыны і тэтых. Другі змест. А проста падрукаваны калінары гэта "Першы беларускі "кутонт" Скарына. Гэты цэлы выкарыстоў

¹⁾ "Акад. конфэрэнцыя" працягвала ў Менску ў канцы 1926 г. Яе дзелавія навуковыя вынікі, што змяняюцца іху пратэтарскіх іху сродках сродках вучоных, вельмі значныя і дадатныя.

Правільна, беспрэчна. Што есць кнігознага ў кніжцы гав. Ватаняна, усе гэта адносіцца да яго выступленьня супроць буржуазных скажэньняў у будаўніцтве культуры за диктатуру пролетарыяту.

Зразумела, німнушы спробы буржуазна-дэмакратычных элемэнтаў у СССР прыкрываць нацыяналізм-дэмакратызм дэзонамі нацыянальнай культуры ў буржуазным не разуменьні. Зразумела, перад пролетарыятам і партыяй стаяць яшчэ вялікая барацьба за праслаўленьне нашых культурнага разьвіцьця, супроць буржуазных халаваньняў, гэтую барацьбу пролетарыят у нашым краі вядзе і будзе весьці.

Кніга гав. Ватаняна каштоўная тым, што ў сваёй практычнай частцы дае багаты матэрыял супроць скажэньняў пролетарскай лініі ў пытаньнях аб нацыянальнай культуры. Але ў тэарэтычнай частцы кніга мае шмат памылак. Іх сутнасьць пельлік асаблівасьцямі пераходнага перыяду, агумоўленых вялікіх удзяленьня вагой дробнага вытворчасьці ў краі, адгэтуль што выніклі, недахоп нацыянальнага моманту ва ўсім будаўніцтве. Імёны аму кніга гав. Ватаняна падтрымае памылковую тэндэнцыю шэраў гаварылаў у нацыянальных арганізацыях УКП, „недахоп мясцовых нацыянальных асаблівасьцяў“. У пэрагу пытаньняў гав. Ватаняна дае ўзоры недыалектычнага мэтаду, ўзоры таго, як „выкарыстоўваюцца пярэ марксызму супроць таго марксызму“.

4-га красавіка 1927 г.

Партыйная праца ў ВНУ і Рабфаках БССР

(З матеріалів дослідження комісії ЦК КП(б)У)

[illegible]

У нас у БССР гэтыя агульныя задачы, якія стаяць перад парт-
органамі ВЛКУ. Разам з гэтым, вельмі асабліва і адказна пера-
дусць і вучацца сваі перадумовамі і цяжкас-
цамі.

[illegible]

Ня глядзячы на гэта, усё-ж прыходзіца адзначыць, што яшчэ значна частка чытач пераважнам чытае ў БНУ дзякуючы тым, што ў іх няма і мас патрэбу ў сур'ёзным паляпшэнні.

У гэтым артыкуле я застаўлюся толькі на некаторых з гэтых момантаў, якія былі выяўлены пры абсьледваньні.

Академічна паспяховасць

[illegible]

і партійним і комсомольським, скажу, Х. С. і У. С. Кіпрі)
Можливо, у нас не було ніяких дій, але була така ситуація
перед студентами, що ми, зокрема, виступили з критикою суспільної
політики. Тоді до нас прийшли деякі з них у ВНУ і Рабфак БССР
наговорили нам наші товаришів, зокрема, на нашу партію (це Пролетару
у 1925-26 нав. год).

Назва	Партійна і комсомольська			Беспартійних		
	Пераведення з норми	Пераведення з умови	Заставлені на 2-й год	Пераведення з норми	Пераведення з умови	Заставлені на 2-й год
Установи						
Б. Дз. Ун.в.	8					
Сільська і м. Дз.				8	8	1
Віткр. Інсти тут						
Мінські Раб фак				8		
Горькі Раб фак					8	
Архангельськ Рабфак					8	

За звітним Галоупрофасвету, середній паспяховасць у ВНУ
Б. С. Р. — 31,1% (у 1925-26 нав. год). У Рабфаках БССР
дана цифра становить 14,1% (у 1925-26 нав. год).

Можливо, це не повне відображення дійсності, але, зокрема,
Г. С. Кіпрі, У. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі,
виступили з критикою суспільної політики. Тоді до нас прийшли
деякі з них у ВНУ і Рабфак БССР наговорили нам наші товаришів,
зокрема, на нашу партію (це Пролетару у 1925-26 нав. год).

Калі ўзяць паспяховасць камуністическіх асобі ад камсамольнага,
то можна бачити, що в них вона становить 31,1% (у 1925-26 нав. год).
В Рабфаках БССР дана цифра становить 14,1% (у 1925-26 нав. год).
Можливо, це не повне відображення дійсності, але, зокрема,
Г. С. Кіпрі, У. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі, А. С. Кіпрі,
виступили з критикою суспільної політики. Тоді до нас прийшли
деякі з них у ВНУ і Рабфак БССР наговорили нам наші товаришів,
зокрема, на нашу партію (це Пролетару у 1925-26 нав. год).

можа і будзе забяспечыць больш праймальнае партыйнае кіраўніцтва комсамольскімі арганізацыямі.

Узаемаадносіны парт'ячэек і парткомаў з фракцыямі праўленьня ў ВНУ

І гэтае пытаньне, як вядома, аб'ектававае, выклікае найбольшае сумненьне, пры гэтым часам к сэржкам, і падрабуча гэты тэма большае ўважэньне. Пры гэтым усе н а х о д я т ь л а ў з м е а д н о с і н а м і ж я ч э й к а м і і ф р а к ц і я м і п р а ў л я н і я ў і т а м л а в і н і т з м а г а я ч э й к а м Я с н і з, ш т о л а в о ў н а я м а д а т, я к а я с т а н ь л е ў і т п а р т і й н а м і я ч э й к а м, з а к л ю ч а с ь д а ў в і с т а н а м і п а р т і й н а м і о п т а м а т а в а х а н а н н а м с у д н о ў п а р т і й н а м і, п а т а ч н а м і р а з о ў с а р а т б е с п р а ч і с т а с т ь т а н ь л а, п а в у к о ў н а м п р а д а ў н о ў к а м і т а х н е н а м с л у ж б н а м, у д а н н е н е с л у ж б н і к а м у п р а д у с у т а н ь л а х о р г а н і з а ц і я м і і т . т . П а р т і я ч э й к і, с п р а ч а і т а, і з в і н н а п р і м а ч ь а к т і в н а м у ў с т а в а ў с е м в а п а с а ў н а м ж і т н а м В Н У, п а в і н н а л а в а р а в а ч ь у с е в а ж л і в н і м і в а н і н і м і о ў с а ў н і ц я м і В Н У, б ы ў і у к у р с е і р а з а в і н ь і н і п р і н і т ж а н ь л а і з і р н ь і В Н У К і р а ў н і ц я м і ж у с е м п аў н оў н а м ж і т н а м п а в і н н а б а ч ь а ў с а ў н а м і ў р а х а м П р а ў л я н і я ў і і х ф р а к ц і я м і ф р а к ц і я м і ў с в а ё і т р а н ц ь і н а а d м і н і с т р а ц і я н н а м і л а в а д а р ч а м і і в а ў н оў н а м і л а в а м і л і н і н і п аў н оў н а м і Ц К К П (б) ў. А т с ю д ь в і х о д і т ь, ш т о ф р а к ц і я ф а к т аў н а ў ў с в а ё і т р а н ц ь і н а п аў н а ч а л ь с а ў с а ў н а м і п а р т і й н а м і я ч э й к а м В Н У і т а д а с а ў н а с т а н і м п а р т і й н а м і я ч э й к а м п аў н а м і п р і м а ч ь а к т і в н а м у ў с т а в а ў с е м ф р а к ц і я м і, н е т а п аў н а ч аў н а м і, і т а м, л і с н е м а ф р а к ц і я м і ў н а м і н і н а м і с м і с т р а д а і н і т с е л а в а р ч а м і к і р аў н і ц я м і. П р а ч аў н а м і р а б о т а ф р а к ц і я м і м а ў б ы ў і б ы с п е ч а н а т о ч к, ў н а м а n n a t a y, к а л, с а р а ў н а м і б у ў с е п аў н а м і с р а б о т а н а с аў н а м і ў с аў н а ч аў н а м і, і п а р т і й н а м і я ч э й к а м, к а л, с аў н а м і б у ў с е ў к у р с е ў с іх м е р аў н а м і s t a y f p a k c i j a m. А н а ч а м п аў н а м і т аў н а т аў н а м і ў с іх с в а ё і п р а д а ў н а ч аў н а м і с т аў н а м і t a k aў n a m, н е а д м а ч а м п а р т і я ч э й к і, і д аў н а м і ў в а ў н оў н а м і ж і т н а м і В Н У н а а с аў n a m б а ч аў n a m т аў n a, ш т о ф р а к ц і я м і n e n a c p e d н а к і р у с Ц К.

Аб'ектававае п а к т аў n a, ш т о ў ў з м е a d н о с і н а м і н а м і ж ф р а к ц і я м і і м я с ц аў n а м і п а р т і й н а м і к а м і т аў n а м і м а ч аў n a m і n e d a x o l a y. Ф р а к ц і я м і ч а с т а в я л і ч аў n a m і n a t p aў n a m і ў с т аў n a m і c y aў n a m і з м аў n a m і п а р т і й n a m і, к а м і т аў n a m і, с т аў n a m і і х ў к у р с e a t aў n a m і p p a d a B N Y. Д аў n a m і ч а с т а с т аў n a m і, ш т о п а р т і й n a m і к а м і т аў n a m і n e t a c t a t k a ў n a m і ў с іх м і ў з м e a d н а m і ў к і р аў n a m і B N Y n a v a t n a t a c t a m і c aў n a m і n a t aў n a m і, к і р аў n a m і я k a m і m a l aў n a m і b y b a t, n a x t e aў n a m і a p aў n a m і ў d y k a m м я c c aў n a m і п а р т і й n a m і k a m і t aў n a m і Ц К ў a d a c t aў n a m і c aў n a m і ў a t aў n a m і n a t aў n a m і. М я c c aў n a m і п а р т і й n a m і k a m і т аў n a m і n a t a c t aў n a m і t aў n a m і n a t aў n a m і п аў n a m і n a t aў n a m і ў з m aў n a m і c aў n a m і ў c aў n a m і ў к і р аў n a m і B N Y. Т аў n a m і n a t aў n a m і v a p aў n a m і ў t a m, ш т о п а р т і й n a m і k a m і т аў n a m і n a v і n a m і p aў n a m і c aў n a m і c aў n a m і, д аў n a m і f p a k c i j a m і a t aў n a m і c aў n a m і B N Y n a a b o n і n a m і t aў n a m і p aў n a m і, п р аў n a m і aў n a m і, я k f p a k c i j a m і v a k o p aў n a m і a t aў n a m і c aў n a m і Ц К К П (б) ў. П а c t aў n a m і A k p y t k o m і t aў n a m і n a t aў n a m і m aў n a m і c aў n a m і v aў n a m і ж і t n a m і, a n a c aў n a m і ў n a t aў n a m і p aў n a m і, v a k aў n a m і aў n a m і d aў n a m і Ц К ў v і d aў n a m і m o d a f p a k c i j a m і n a v і n a m і b ы ў a b z aў n a m і d л я v a k aў n a m і, ў v і d aў n a m і p aў n a m і c aў n a m і, c p aў n a m і n a t aў n a m і n a v і n a m і a p aў n a m і c aў n a m і Ц К. P aў n a m і c aў n a m і n a m і ж f p a k c i j a m і і я ч э й k a m і n a n a t aў n a m і aў n a m і c aў n a m і ж і t n a m і t a k aў n a m і n a v і n a m і p e r a n a c і c aў n a m і ў Ц К.

Гэтыя п а c t aў n a m і, a n a ч а t aў n a m і, a b v aў n a m і f p a k c i j a m і ў c t aў n a m і c aў n a m і б о l ь ш аў n a m і c y aў n a m і з м я c c aў n a m і п а р т і й n a m і k a m і т аў n a m і, б о l ь ш п аў n a m і і c в a e ч a c aў n a m і i n f o p m aў n a m і і x a b ж і t n a m і B N Y.

З. Б а l ь ш аў n a m і B e l a p y c і.

Праца сярод навуковых працаўнікоў

За апошні час узрась процант партыйна-навуковых працаўнікоў. Гэта дае магчымасць партыйным ячэйкам КПУ падняць пастаноўку работы ў сэкцыях навуковых працаўнікоў і ў большай меры забяспечыць гэтую работу партыйным уплывам. Не дасудзілі, аднак, работа сярод навуковых працаўнікоў прадостае дастаткова сур'ёзна. Даволі часта партыйная частка навуковых працаўнікоў прымае слабы ўдзел у працы сэкцыі і слабы уплыў на пастаўку работы ў ёй. Маюцца выпадкі прамудзельнага хващэння з боку партыйнай часткі профэсуры і навуковых працаўнікоў у стасунку да беспартыйных. Маюцца і к-сама выпадкі цоунага адрыну пад'ёму навуковых працаўнікоў ад работы ў ячэйках, а часам і гнораванне апошніх. Прыходзіцца таксама адзначыць, што павышэнне кваліфікацыі партыйна-навуковых працаўнікоў і, гэ паволі, што пераналажае ўчыняцтва іх у дельнае на і сярод беспартыйнай профэсуры. У некаторых выпадках профэсура слаба прыцягваецца да ўдзелу ў вытворчым жыцці, слаба інфармуецца аб станавішчы КПУ. Маюцца таксама выпадкі неўвагі пачынаючы партыі ў адносінах да профэсуры, наладка, неспрабаванасці з ёй. У КПУ ў пачатку навуцальнага году была дана так кажа студэнтам лішні ў аўдыторыю пад час лекцыі і прапанавалі профэсару сысці на заняткі.

Партыйным ячэйкам і фракцыям КПУ неабходна, на аснове пастаноў ЦК прыняць меры к павышэнню гэтай галіны працы.

Нацполітыка

У правядзенні беларускага за апошні час маецца значны ўзрэх як сярод студэнцтва, так і сярод навуковых працаўнікоў і профэсуры. Маюцца дасягненні ў адносінах вылучэння беларускага актыву ў розных студэнцкіх арганізацыях, а таксама ў адносінах вылучэння навуковых працаўнікоў з кар'яеры нацыяналістычнай. Некалькі прасоўваецца праца па беларусізацы навуцальнага справы. Аднак, ва ўсёй гэтай працы маецца яшчэ дзяржа аякія неахопаў з боку часткі студэнцтва маюцца яшчэ адмысловыя адносіны да беларускага КПУ, а часам наўважэння і пасунуты суфінансаванне прапагандава беларускага. Ёсць выпадкі неўважэння супраць выдольнак часткай студэнцтва, поглядаў аб тым, што на ўмовах БССР немагчыма кіраўніцтва партыі і рабочае класнае працава па беларускага. Сярод беспартыйнага студэнцтва і часткова ў камсамольскіх ячэйках сустракаюцца міжнаны нападкі непаразумення. Сустракаюцца нават шовіністычныя і нацыяналі дэмакратычныя настроі. Дзяля гэтага, партыйным ячэйкам і фракцыям КПУ прадстаіць яшчэ вялікая задача па растлумачэнню і распрацоўцы пастаноў партыі па нац-нацыянальнаму пытанню сярод студэнцтва па ўзмацэнню правяцельнага беларускага, па вывучэнню шовіністычных і нацыяналі дэмакратычных настрою і па барацьбе з імі, а таксама па вылітажэнню міжнанынальных непаразуменняў.

У заключэнне адзначым, што значная частка партыйных настаўнікоў аб працы ў КПУ недастаткова ведае масе партыйнага студэнцтва. Неабходна будзе дзеля гэтага прапрацаваць ня толькі апошнія пастановы Сакратарыату ЦК КПБ, але таксама дзяржа нацыянальных пастаноў партыйных з'ездаў і пастаноў ЦК УсёКПБ і ЦК КП(б)Б.

А. Некрашэвіч

Наша культурнае будаўніцтва

Мы на прэзэнтацыі 10-годдзя пралетарскае дыктатуры. За гэты час пралетарыят і сялянства, зят кіраванцтвам напале партыя, прайшлі ў змаганні за замацаванне пралетарскае дыктатуры і пабудове сацыялістычнага парадку цэлыя дзесяцігоддзі. І калі першыя годны пасля Кастрычніка ўся ўвага працоўных была накіраваная на абарону пралетарскае рэспублікі ад „ласнага“ і замежнага контррэвалюцыяна, дык апошнія 15 гадоў характарызуецца як годны напружаннага змагання на фронце гаспадарчага будаўніцтва. І першая, і другая задача нашай партыій вырашана, хача застаюцца актуальнымі і надалей. Апошнія пару гадоў і асабліва мінулы год, калі мы скончылі адзін перыяд (аднаўлення) і першлі да другога, больш цяжкага і вялікага (рэканструкцыі) нашата гаспадарчага будаўніцтва, перад намі пастае патрэба ўважліва, падвычанава вялікая і гэта, без вынішчэння катэгорый мы ня можам ісці далей у гаспадарчым будаўніцтве, гэта задача культурнага будаўніцтва. Праўда, нашы партыя і гэтая галіна працы ня была забытай у працягу мінулага часу. І 10-годдзя нашай працы, калі мы будзем падлічваць нашы дасягненні, мы набацім, як многа ўжо зроблена намі і на гэтым фронце, зроблена больш, чым часта нам здаецца. Даволі толькі хача б такога факту, як адчыненне і замацаванне ў БССР 4-х вышэйшых вучэбных устаноў (ВДУ С. гасп. акад., Інжынітат, Коммуна Гэта ў БССР, у межах якой да рэвалюцыі ня было ні воінае такой установы. Аднак, гэта нас не павінна запалоці, бо, як ўжо сказана, далейшая пабудова сацыялістычнае гаспадаркі, прымушана будзе ўтэрся ў нашу культурнасьць, інакшменнасьць, адсутнасць патрэбных тэхнічных сіл. Адначасова пастае пытаньне ня проста аб „культурнасьці“, а аб развіцці культурнага будаўніцтва ў сацыялістычным напрамку. Тут таксама ня проста аднаўленьне ня проста пабудова культурных багачыняў, а некаторыя перыяд „культурнае“ рэканструкцыі.

Гэта задача яшчэ больш сур'ёзна пастае ў рэспубліках і раней прызначаных нацыяналізацыяў і ў прыватнасьці ў БССР.

Камуністычная партыя Беларусі свечасова паставіла пытаньне культурнага будаўніцтва, забяспечышы яго сацыялістычным напрамкам дэўзімам „Уся КП(б)Б на іале культурнага будаўніцтва“. Канкрэтныя ж задачы ў культурным будаўніцтве на блажэйшы перыяд вызначаны плекумам ЦК КП(б)Б (у ліпені 1926 г.), каторыя ў асноўным зводзяцца да наступнага: 1) „патягненьне культурнага стану працоўнага насельніцтва, 2) падрыхтоўка кваліфікаваных працоўных на розных галінах нашых гаспадаркі, культуры і савецкага будаўніцтва, 3) забяспечаньне сацыялістычнага напрамку культурнага развіцця і 4) прыстасаваньне культурнае працы да мовы й быту нацыяналізацыяў, якія жывуць на абшчарх БССР і далейшае развіццё нацыянальных форм культуры“ (рэзалюцыі пленуму ЦК КП(б)Б, ліпень 1926 г. ст.).

Я. Чарнецькі

Аб габінэце агітпропработы

Аб гэтай установе, мы яшчэ не сустракалі паводнага напісанага слова ў перапісаным беларускім друку. Для Беларускага саюза працаўладарцаў новага сівана і аб ім ніхто на німа. Але ж мы часта на ўвазе, што воля і арганізацыя такіх саюзаў ужо маюцца і ў нас, як у Віцебску, Мінску, Могілеву, і можа і ў іншых акругах, яшчэ неабходным каротка застанавіцца на рабоце гэтых устаноў.

Служба доставки у нашей организации должна иметь выделенный телефон, который будет использоваться для приема заказов. Также можно характеризовать наступным парадком:

Виявляється, у процесі сільськогосподарської роботи різних і агітпропрацювання на різних місцях, в окремі відділи районних і сільських мас у культурно-просвітній роботу. Він зумовлює агітпропрацювання в різних сферах роботи, росте інтенсивність інтенсивності й культурного відношення мас у сільськогосподарській необхідності переходу до більш плідного агітпропрацювання засобами у сфері науки, економіки, культури і загальної освіти. Виявляється, у процесі сільськогосподарської роботи різних і агітпропрацювання на різних місцях, в окремі відділи районних і сільських мас у культурно-просвітній роботу. Він зумовлює агітпропрацювання в різних сферах роботи, росте інтенсивність інтенсивності й культурного відношення мас у сільськогосподарській необхідності переходу до більш плідного агітпропрацювання засобами у сфері науки, економіки, культури і загальної освіти.

Перед нами стоїть задача: патрістичний керівник та мас-ми. Їхня задача: вивести на аграрний ґрунт урбанізм і політичний ухоросизм мас. Нам виходить глибше розглянути їхню працю у сфері соціально-партійного керівництва урядово-партійної діяльності мас та урядово-партійної діяльності, які партія лічить правділовим.

Упрямство не дает пропаганде работать на ее истинно-крестьянских массах в области, а выработанными политическими методами и тактикой пропаганды.

Нужно также отметить, что в нашей агитационно-пропагандистской работе, применяя различные формы и методы, приходится учитывать различные и противоречивые массовые вкусы и потребности. Поэтому, чтобы лучше справиться с этой работой, были суровые и не раздумывая инициативы, а также и все эти приемы табличку весьма важны для нашей работы.

Задля уміцнення якості ангірографіі, а не «міг виробництва» і «саматуживств», ставі пері вамі веламі посты. Іаа сазумела кожаму нашаму протыпастыму і апагару. А на самлі с разе, імеюа і аты абстывні іаака кад і абходнастці куварыні іаа габнэау.

Асноўны змест работы табыўаў — і гэта, аднак, не якаясьці агульная прапрабаві, што ў сваю чаргу высювае на першы план пытанне аб узмажнічых круху аднаго работнікамі усіх відаў антацыяна прапаганда ідэяна работы і гэта круху ідэяна асабліва павіна быць установа у адносінах на і чужых работнікаў, якія сцяю работаю абавязавань самы адсталыя пласты рабочай класы і сялянства.

У зв'язку з цим, щоб збільшити вартість набуває платань на
структурі антипропаганду, матер'яльне і ідеїне їх абсолюту-
вання.

Габінэт у сваёй рабоце зьвяртаецца дапамагаючым органам АПА. Праз які ўсе матэрыялы ўсе паставы АПА ў галіне агітацыі, прапаганды павінны паднасьці масе пазавых агітпрацы ў больш жывым, матэрыяльна апрацаваным відзе. Такія габінэты маюцца амаль што ўва ўсіх губ. гарадох РСФСР.

III

Кратка застануся на тым вошце, які мы набылі ў рабоце Вятскага габінэту. Палажыце, якое было ўдзяленна нам для нашата габінэту было прынята асеньскімі агітпрацы ў пры ЦК КПС (з невятыкімі зьменамі) для ўсіх акруговых габінэтаў. Там яны вызначаны і задачы, і змест работы і арганізацыя і структура габінэту. Гэта паложыныя мусіць мець у сваёй шырокі размах работы. У сьм мы пачынаем цэлых 7 аддзелаў, на якіх габінэт павінен разьвіраць працу, што бязумоўна, асабліва з пачатку арганізацыі, немагчыма. З усяго гэтага трэба ўхаліцца з пачатку за галоўнае.

Практыка работы габінэту пры Вятскай губ. КПС, у якім мы працуем паказала, што ў нашых умовах разьвіраць працу габінэту прыходзіцца галоўным чынам па двом дзелам а) прапаганды і б) агітацыі і па галіне інструктажу і кансультацыі агітпрацы і людзям займаючыся самаадукцыяй. Ця габінэт на пачатковую вышнюю гэтую працу можна тады браць і за кірункі, індэю як клясавую ў горадзе і вёсцы і паводнасьці на вёсцы. Як я мы маем дасягненні ў рабоце нашата габінэту за праходзіць час. Габінэт арганізаваны ў верасьні месяцы 1921 году. Мае трох пастаянных работнікаў, 2-х у габінэце і аднаго ў бібліятэцы габінэту. З адпущаньня па кантары 100 руб. у месяц на вучэбную і інтэлектуальную габінэту—удалася атрымаць больш-менш матэрыяльны грунт у сьмее забяспечаньня літаратурай і другімі пасобнымі матэрыяламі па агітпрацы.

Вынікі нашай работы за гэты кароткі тэрмін можна характарызаваць наступнымі фактамі:

За тры месяцы (кастрычнік, лістапад і сьнежань) і быў пасяда 626 асоб па розным апытаньням агітпрацы. Гэтая падкрэсьліць, што адзет прапаганды і арыстэтыя зьвужаецца ў нас сапраўдай дыбараторыяй для кіруючых партыяў і камсамольскіх сьм. Поўны набор пэдагогічна для падрыхтоўкі літаратуры і другіх пасобных матэрыялаў, пачынае ўказьнік, на якім матэрыялаў трэба рыхтавацца да той ці іншай гутаркі, пачынае кансультацыі сьм параз і ўсе іншыя сьм у нашых умовах значна абцяжарыць справу падрыхтоўкі катэдраў да іх работы. Такім чынам можна сказаць, што наш габінэт задачу абслугоўваньня прапагандыстаў, індэю падаваць іх і дораць і чына ўроўню, і даду марксыска-ленінскага выхаваньня і іншых маладых рабочых прапагандыстаў выканаў.

Што тычыцца работы габінэту па абслугоўваньню габінэта, то і тут праведзена значная праца. Вельмі многа зьвужаецца ўвагі пытаньням прапрацы XV партконференцыі, пленумаў і X зьезду КПС. Па апошнэму пытаньню яныкі ўсім ня мелі матэрыялаў. Габінэтам была падобрана ўся неабходная літаратура, якую абслугоўваюцца агітпрацы акругі.

Па кампашыскім пытаньням і пачынае па галоўным пытаньням нашай бітвы партыі (рэжым эканоміі, зьніжэньне цэн, барацьба з бюракратызмам і інш.), якія патрабуюць і асьвятленьня ў форме гутаркаў на рабочых сходах, для дакладчыкаў утвараюцца тэмы і кон-

Я. Шкадарэвіч

Нарада—школа рабселькора

Адной з форм метадычнага кіравання і выхавання рабселькора зьяўляюцца раённыя нарады.

„Беларуская Вёска“ першыя ўступіла на гэты мэтаніж і шлях арганізавала і выхаваных рабселькораў разам з Рэдкаміт. КП(б)У пачала склікаць раённыя нарады рабселькораў.

За студзень па 15 красавіка г. г. ужо праведзены нарады рабселькорам у наступных раёнах: Кейнаўскім, Сямігінскім, Чэрвеньскім, Пухавіцкім, Смалявіцкім, Сямілетніцкім, Заспавіцкім, Асіповіцкім, Гарадзішчынскім, Мінскім акругі, у Салігавіцкім, Імшаўскім, Жлобінскім раёнах, Гомельскай акругі і у Капыльскім, Слуцкім акругі.

У гэтых раёнах, дзе партыйная арганізацыя праявіла максымум увагі да сельскага парадка і гаспадарства, пачалі рабселькорам атрымлівацца шырока дзейныя, рабселькоры праявілі патрабаванні актывізму і зацікаўленасці ў піннальнай працы дню, да іх з'явіліся нарады. За 20-30 хвілін прыходзілі селькоры на нарады, каб атрымаць сваю частку пытанняў працы дню і паказаць адказ на гэтыя пытанні, якія пераходзілі рабселькорам у штодзённыя жыццё.

На нарадах прысутнічалі ад 25 да 70 рабселькорам, ня лічачы „дзяцей“. На сацыяльнаму складу значная колькасць беднякоў, на партыйнасці пераважна камсамольцы, на стану 98 проц. мужчыны па ўзросце больш за 17 да 23 гадоў, але былі і барадатыя дзядзькі селькоры.

Характэрна што селькоры пажылых гадоў пры абгаворванні партыйных задач партыі на вёсцы і задат селькора, добра разумелі гэтыя задачы і зусім правільна выказваліся аб сваіх задатках.

Так, напрыклад, на нарадзе Пухавіцкага раёну, стары селькор-культурыш Карпенчык, якому ўжо каля 60 гадоў, зазначае: „Калі я толькі браўся за пачатковыя свае гаспадаркі, разводзіў культурныя травы ды каравыя тоці, слухаў агрономаў, іх нарады, слухаў гаворку комуістачую партыю ды Савецкую ўладу, калі яны рашалі пачаць сваю гаспадарку, дык нада мною сям'я і сялянскія сяляне, а калі я пачаў сваю гаспадарку і сяліне убачылі карысць ад культурнай працоўкі зямлі, тады і самі пачалі рабіць так, як і я.“

Нам, як селькорам, трэба пазбегчы працы так, каб усе працоўнае сялянства імкнулася культурна весці сваю гаспадарку.

На Сямілетніцкай нарадзе селькоры авастрылі увагу на скароткі сельсаветаў і ўдзел у іх рабселькора.

Прыходзіць перавыбары сельсаветаў. Нам, як селькорам, патрэбна дапамагчы партыі прывесці гэтыя перавыбары так, каб у саветы не папаў кулак, самагоншчык, злодзей.

Селькор не павінен бязіцца выказаць праўду на выбарчым сходзе каб гэтым самым напярэдзіць выбары у сельсавет неспажаданых асоб.

Пры абтаварэнні дакладу чарговыя заданні партыі на весны, а не амаль што ставіўся на усіх нарадах, рабселькоры кр. удзільны ў рэзалюцыях адначалі, што з боку партыйнай арганізацыі, ячэйск КІ(б)І няма належнага кіраўніцтва рабселькорамі ў іх штодзённым жыцці.

Нашым насыценнымі газэтамі ніхто ні кіруе, насыценныя татэты не атрымваюць належнага кіраўніцтва ні з боку партыйнай арганізацыі, ні рэдакцыі друкаваных газет.

Такая ж няма належнага кіраўніцтва і селькораўскіх турткамі, няма належнай рабселькорускай літаратуры на беларускай мове. Селькоры і поўнаю яснасцю паштоў і рэволюцыі, ды завострылі пачынаю ўвагу на арганізацыі селькораў у турцы селькораў, на ўцягненні ў рабселькорускія шэрагі, як маюць бліскучыя дзяцкі, на ўцягненні не жывучы, ды вытракоў. Былі гэтыя гаспадары нарад ужо маючы. Так да сённяшняга месяца „Беларуская Рэска“ перастрэла толькі 3 селькорускіх турткі, а цяпер ужо пачынаецца каля 10, якія аднаюць звыш 600 селькораў ды прыхільнікаў газет.

Селькоры вядомы, што кіраўніцтва камуністычнай партыі сёння галоўная і абавязковая умова для развіцця рабселькорускага руху (з паставы 3-й Усесяюнай нарады рабселькораў на дакладзе тав. Бухарына), што „гэтак пры ўмове партыйнага і агульнага прадэмарскага кіраўніцтва, могуць быць ажыццяўлены заданні рабселькорускага руху“. Ісць чаму ўва ўсіх выступленнях селькораў чарговаю выхадзіла думка, што рабселькор павінен падзяць сумую цесную сувязь з партыйнымі арганізацыямі. Некаторыя з селькораў (высланскіх нарады, Іаоруніцкая нарада прапавалі, каб турткі селькораў у мясцах паставы партыйнага кіраўніцтва арганізаваліся пры партыйных ачаках, а не пры насценных газэтах. Вядома, што гэтая прапавіцця супярэчыла існуючаму арыўніцтву абудовы рабселькорускага руху і гэта не знала свайго падтрымання з боку селькораў нарады.

Адсутнасць да гэтай часу плянавай сістэматычнай працы сярод рабселькорав, адсутнасць популярызацыі паставы 3-й Усесяюнай нарады рабселькораў адбіліся на выступленнях і прапавіцях рабселькораў.

Так селькоры Конданаўскай і Чэрвеньскай нарады сталі пачынаць і ўносілі прапанову аб утварэнні раённага бюро рабселькорав, „якое б кіравала працаю рабселькорав раёну, дэвала дзяржэктывы ў працы рабселькорускіх турткоў, сачыла за паставоўкаю насыценнай газеты склікала нарады і інш.“

На Пухавіцкай нарадзе выявілася, што селькоры арганізаваныя ў турткі селькорав утварылі нібы касавую арганізацыю, замкнуліся ў самых сябе, праводзяць зачыненныя сходкі (в. Дрынько).

Недахопы партыйнага кіраўніцтва

„Кіраўніцтва насыценнымі газэтамі, ды турткамі рабселькорав павінна ажыццяўляцца праз камуністаў, якія працуюць у рабселькорускіх шэрагах“.

„Партыйныя ячэйкі павінны рабіць улітку на канструіраванне рэдакцый, не шляхам назначэння а чалавек і дэвала ўплыву накіраванага на ўцягненне ў гэтую працу найбольш актыўных, х. поўнага выхадзі маючых і аўтарытэтных у рабселькорускім асяроддзі таварышоў“ (з

паставы ЦК УдэКП б) ад 27 жніўня 1926 году). Здаецца б, што гэты ясна, што гэта аксіома. Аднак, не. Маюцца прыклады, калі партыйныя ячэйкі, замест таго, каб кіраваць, выражаныя імбы ды дамагаюцца рэдкасці пасмешнага гэтага ў яе прайс, рабілі нажы на рэдкасці.

Так, селі коры. Сьмільянавата раён у скардзі, што камсамольская ячэйка ў м. Дукора кантралявала каржонцаў і насыценкаў газэты ды рэкламу, а на самаватаводзе вырад с селькоры расказвалі гэкі прыклад «кіравніцтва» з боку партыйнай Дудэцкай ячэйкі.

Мы выпускали кислородную газету, уяжко змысьви и то не аб трэ-
нях адносных партызнаговача да працы з вассэ тинца. Дошэ блу
правильна на ўсё 100 проц. На другі дзень рэдакцыя арымунае ад
сакратара тэатр. КМФ: «Сёньня мы здымаем рысункі конькодоўсу і трозь-
вінны лутарыяго». Рэдакцыя адмоўляе выдаць лутары, натрабавала
апраўжэньня. І гды сакратар змысьві «дзі пацарзэлі паргальнікэ кі-
раўніцтва».

Математик, што кореспонденту праця і трэб, быта жывага, у пасцывнай гаворцы. Мы самі рэкамендуем іх, істакі чына паступы. Можна дабрава было юнае парастаць і разліт у партыяўку, ці Рэкомпарт. Математик, што яна трэбко тэстэ косвенно, і латарыя лат ідэя істак, а не парыванай ячэйка, якая не кіраваў, прадаю высьведнай ідэя істакі сама істакі аднаго істакі, звы падобна іх аднаго істакі стварыла такія ўмовы.

Народи визнали, що у широких партійних колах патріотів до
підприємливості, принципі та мети партизанів краще було раціональ-
но.

Селькоры скажуться, що дерева вигинає расьсьте диньне, доу-
га і бывають выпадкі, што выкрываєцца селькор.

Написали кореспонденцію, яка втрабує і рміювати, раскрасити пашню, а ні яе ніхто не адазиде, і атрамоувацца тое, што ся мае кажуць: „Вось, написаў і не памагло“ (Сьвіслачы).

У бытовых разговорах замечается, что как партийцы, так и советские организации, а особенно прокуратура лавина с течением времени на допросы селькоров, и на то, кто бы выкрал вся дуга донос.

Даклад рэдакцыі „Беларускай Вескі“ праходзіў пры надзіравымна выкліку задзікунаўнасці да таарэня і боку рабсалькорчу, і асабліва у тых рэчах, дзе парта атбывалася перны раз. Мінимум пусотні запатаньняў рэкама іместу і характэру. Іо 23 чалавек запісвалася у спірэкі,—вось актыўнасьці і боку рабсалькорчу. Характэрна, што селькоры Чэрвеньскай і Капыльскай пярэды атрыбавалі, каб рэдакцыі замест тоюару вышывалі рабсалькорчускую літэратуру.

Характеризуя такелама і год, што рабаселькоры патрабавалі ад рэдакцыі друкаваных газет зварнуць больш увагі на высьвятленне рэжыму жыцця на вёсцы, на бюрократызм і цэнзуру, на большае высьвятленне жыцця рабочых, фабрык ды заводаў.

Нам цікава ведаць, які толькі жыццё сятні а і жыццё, пра-
цу рабочыя „Беларуская Весна“ дапаможа падумаць, аб якіх большым
змагадзаваньнях і думках рабочымі і сялянскімі, думкамі горадам і вёскамі.

Некоторые из сельской Ковдигуской, Копальской парад и доходили даже до того, что збурался на тождых письменникау, мааднякоуцау, што вось ихня творэ друкаюцца, а нашья не!

— Няхай ведае рэдакцыя і іншыя поэты, што і мы вясконыя хлопцы можам творыць. Ішо мы мо яшчэ лепш палішам за іх.

Мы ня гонімся з гонорарам, але хочам каб нашым творам ня гнулі. Мы хочам, каб рэдакцыя вачувалася, тавар пароды, як і аб чым пэсню, даваў адказы на нашы лісты і дагаворы. — Калі маю вершы былі надрукаваны Якубам Коласам ці Янкам Купалам, так яны-б пазнаваліся-б надрукаваны ў „Чырвоным Селібіце“ (Капыль).

Што дае наразі рэселькору і вынікі яе аб гэтым пішучы самі селькоры.

Нарада селькораў Сьмілавіцкага раёну адбылася 9 студзеня. Ужо маюцца вынікі яе. У вёсках: Карлуны, Старане, Матарове, Пярэжыры арганізаваліся селькорыўскія гурткі, значна палепшыліся насыценныя газеты.

Раённая нарада шмат чаго ўнесла ў штодзённае жыццё селькора. Некаторыя селькоры нават ня ведалі, што прокуратура можа за іх уступіцца, калі селькору пагражаюць забойствам — так піша селькор Гарбуз, і шкідлівае сьлава пісьмо словам: пажалана каб такія нарады складаліся часцей.

Нарада школа для селькораў. На гэтых нарадах рабселькор атрымваюць падзеі і агляды цікавыя і агульныя. Пярэдны выхавальнік і дапаможны ў працы рабселькораў расну і павялічваюць практычны і мэрц прыметны для звышчэньня іх у умовах Беларусі, калі мы ўсё жым менавіта рабселькорыўскіх аглядаў пры рэдакцыях прэсы „Б. Р.“

1 част. „Смелая Беларусь“ 1 част. „Знамя“ 2 част. звышчэньня адрабляюць выключна і вышчэ значна ў сьравне з арганізацыянай так і вучэбна-выхаваўчай рабселькора.

Пытаньні ваенізацыі ў нашым друку

До кінця 1926 року військова пропаганда не була на повному місці. У інших партійних і суспільних періодичних друку матеріалів на тему абортів країні і всьому населенню у газетах і журналах з'являлися вельмі рідко.

Пасяны с уласкай пастапоны ЦК КП(б)Б аб вайсковай протэстанцыі і кэзуючых арышты і т. г. г. му пастапоны тав. Шыфрост 1) (начальніка Агды і т. Друкі Пур) у пашчых пашчых і журналях ва апошніх месцах мае пашчых зрушэннях у аб'ектах дзяржаўнага сіндыкалізму і частковага паляпшэння якасці іх зместу.

Администрация некоторых населенных пунктов вместо высковых адделов все ж таки дотопила чашу, пытаясь заставить уездные высковые директивы партийных органов, высковая пропаганда має ціліше прагнення.

Буйным ислахотам у військової присутності грабі тичать ад-
сутність у ласкаторах з на тих газет, сідз зняючий подпичкай чу-
ласть для снахасовта завостріння їх, адоо піння пінанья
війскови баграточку пінстін тал у сурія снхасков й патрозні
Асапін тал рива пінматся з пінтку довостріння військової те-
биснекан, кал тичьт прамоса сін Бухаритал Варашадава ду Тал
масковскій ларікофзрідм і прамот тал Рикана ла Месковіям
дичьтє Аоях му, то чкі пінматкє стка тал прамочна снхасла к
пінанья і піндья, кампіню снхасла тє тє військової прам

Письма графини так сильна ее аналитическая нагрузка, что, как бы ни была она слаба, при этом либо совсем бездумна, либо с таким глумительным и перекрученным, что совсем прятать, увиту насмешкой кивком вым пытанием.

[illegible]

У напругах нештатних ситуацій внаслідок аварій та катастроф необхідно виконувати наступні заходи:

Паперінае да даўсім прыватным грамадзянам, асабліва вясковых аддзелаў у грамадзкім гораду, яны несклорана дасла на францускаму змяшчаюць вузкая-армійскіх маторы са здымаючым іх у грамадзянскай арганізацыі грамадзянскага насельніцтва.

4) Журнал „Красная печать“ № 2. 1927 г.

ПА МЯСЦОХ

. Н. Конюхаў

Праца сярод вясковай беднаты

(Бабруйская округа)

А сущим образом этот пример работы сядет бест-
паты в пункт полету протекции изложенной постановки работы

Розширюючи ролі на даному ринку, стигає себе громадині підприємств, які використовують зусилля не тільки, а й економічні дані, а також громадських і державних організацій підприємств, а також між самі організації міжнародних організацій підприємств, які використовують зусилля і об'єднання і здійснюють різноманітні акції зусилля і підприємств, які використовують зусилля.

На основании анализа материалов, в печати актуальных организаций, проверки и практика, в мес. примера работы и за чл. являю, заслухо-
вание у актуальное актуальных так. Лу. Р. являю у актуальную работу
связот. бедноты (1-ша. Бабруйско) д.з. актуальную бедноту наступили
вышли.

У справе господарчій допомоги біднаце

Оригиналы податочныя прѣдья мѣстными тѣми, какіе тобы въ тѣмъ районированніи газификаціи данаго, какіе мерзпримесны, накрѣпленныя соумышленны самодѣльными покрову мѣстными, сѣрады коу. Абъ привядены дѣла на мѣстныя, дамоу бывады въ ѣмовахъ акругѣ за 1926 г. будзе гаварыць наступная свѣдка:

ВИДЫ ДАПОМОГ	ула у руб.	Колькасць ахопленых гектар.	Размер да- памог	Астача нявы- карыстаных сродкаў
Ільготы па зямлі ўпарадкаванню.	7 650	999		
Ільготы па сельска-гаспад. па- датку.	67.265	22.318		
Ільготы па Дзяржстраху	39.588	8.000		
Спецыяльныя крэдыт бедняце	40.000	—	—	—
Фонд коопарвання бедняты	23.602	6.000	—	16 994
Аднушч. насення бедняце ў крэдыт	—	—	64 000 пуд	
Прад. і дапамога з боку КС у гаспадарам	—	522	4 300 (тры дн.)	
Агульны крэдыт	52 774	1.265	—	бяз коняў
Землянадазясленыя і данадзя- сленыя	—	3 109	1, 6, 11 гектар	

Размывровка и подготовка лесу бесплатно. Значением с с у 27 1 беднота 100 0 %.

6. Разъемная деталь — сепаратор — Железск — с с у 20 т. единица — 72 0/0, сепараторам — 28 0

7. Разьмеркаваныя сенажаці Піравіскім с.с у 26 г. беднякам 67 %, сераднякам—33 %

[illegible]

Вик. Десляров і тріо артистів. Виступила кооперативна фолклорна група «Північний камінь» із селів: Артемівська, Сільсько-господарська кооператива. Тіло, на сцені виконав кооперативна загана «Світло» у фолклорній одежі. На сцені мали місце середня і молодша сільська аспіранти кооператива уяр-шину одіждає—3.500 руб.

Гаряя сума господарчан танамон па нязм, аказанам беднаце за 1926 г.

Анализ проведенной работы на этой линии выявляет следующие основные недостатки:

1) Дуже невеличкі реальні масштаби порятунку, кредитних товариств та кооперативів (КУ) та малі розміри виплат самодіяльності безплатно і з надбавкою. З 1926 року збільшилися і довіда-термінові кредити з 3000 руб. на кредитні товариства. Проте збільшилися безумовно і гарантії, які виставляють у більшій частині на шляху колективізації кредитів для збільшення організації, малих товариств. Але у разі несплати виникає істотно кредитна відповідальність, відомою сиріткою, особливо набагато більша, ніж у більшій частині, і тільки малі колективи. Задаток, який налігався вчоту.

Гэтэкае самае становішча і па лініі СКУЗаемадамогі—якія пазіцыі у справе арганізаваных машынных таварыстваў, аказваць усе машынае саюзаўніцтвае. Ці зможам вылучыць са сваіх прыдат, ці пляхам атрыманыя ў краіні машыны—для пачатковага аставаўніа машынных таварыстваў, а ўжо пасля разьвіваць далей самадзейнасьць белавы. У гэтай частцы таксама нічога ня было зроблена. Па акрузе усяго маеша 6 машынных таварыстваў.

2. На рядкой випадак, коли кредит довіл терміновата значіння перетворюється у короткотерміновий. Як приклад: Глушак кредитних товариств вперше 8 320 руб. у короткотермінових кредитах, тим самим позавила безплату атриманню довіл терміновата кредиту, тав, як до готам, на усіх бадах схожих кредити були скарі на короткотерміновасідь кредиту, пропуску терміну на у ятм ужо пазикам і т. д.

3) Слабое угнетение бедноты у артели и таварыства У сельска-гаспадарчай коопэрацыі (са-эцызальныя в.д.) бедноты робіцца пазычка 14% , сярэднікмі- 72% , самазужыкмі- 13% і заможнымі- 1% , садова-гародных таварыстваў змалымі А у 1 м Бабруйскім раёне няма ніводнага таварыства, тады як побач з гэтым, масіца 10 пры ватных садова-гародных кампаній.

4) Исламатовас кыркыстаның, пры шырокая пайыздарды працы, пры шырку па сама жинасың, фонду па кооперацияно бедияты (астаңа калы 17 000 руб.). Ысың, ыныаты, калы бедиякы алмау, алаңа ад атрыманың кооперацияных ки жак пры кооперацияно з фонду.

іншых—	7	„	„	7	„
Беднякоў—	97	— 33,7%	„	—126	— 39,6%
Сераднякоў—	162	— 56,3%	„	—167	— 50%

Каткоўскі с/с—камісіі пры с/с—усяго членаў камісій—151, з іх беднякоў—58, сераднякоў—93, якія разьмяркоўваюцца:

- 1) Зямельная—44,—беднякоў—17, сераднякоў—17.
- 2) Нагававая—57,—беднякоў—16, „ —41
- 3) Культурная 22,— „ —12 „ —10
- 4) Коопэрацыйная 28, „ —13, „ —15

Усе гэтыя даныя паказваюць рост актыўна на ліні с/с, а таксама я.о камісіі. Недахоп працы з актывам, галоўным чынам, заклячаецца ў тым, што ён слаба прыцягваецца на адкрыцця схода партгаческ, у практычную працу с/с, СКУ і на дапамогу, коопэрацыі у відзе дачы асобных даручэнняў, інструктаваньня іх.

Вось тыя дасягненьні і недахопы ў працы сярод беднаты.

Заўвагі аб працы груп беднаты)

Калі ў працы сярод беднаты наогул гаворачы, ёсць значныя засягненні і такая форма працы з ёй, як правядзенне сходак беднаты, у значнай частцы вясковымі парт'яцэйкамі уяўлена, уяўленыя за некаторымі рэдкамі выключэннямі арганізацыйна моманты ў гэтым пытанні, то дзякуючы так абстаць у тлумачэнні да другой віду політычнай працы з беднатай—гэта груп беднаты.

Зусім прэзюмуйце, што гора да клятвых момантаў у арганізацыйна-прабудаўнічых груп і іх працяг і прабульс старанна вывучаюцца, але гэты ні ў якім разе не выхочас і ў гэтым, што на шэраў і палітычнай працы і арганізацыйна-прабудаўнічых груп беднаты ёсць дастаткова ясныя ўказанні ЦК УсеКІІ(б) і ЦК КП(б)Б.

Гэтым месцы ў практыцы працы вясковых парт'яцёк і парт'яцёбных РК у гэтым і тым, напрыклад, не гора не разумеючы як у сёння арганізацыйна-прабудаўнічых груп, так і іх ролі (практычных форм і метадаў іх працы).

Маючыся матэрыялы прыводзіць з вывадамі, усё аналізуючы, што асноўным недахопам гэты прадз, з'яўляюцца тое, што ў шэраў арганізацый няма дастаткова рэшучых, настолькіх мерапрыемстваў к стварэнню груп беднаты—эта з аднаго боку, а з другога—колькасць захаванне ў пачатках арганізацый груп заведзена вывучэння і павышэння якасці іх працы. Калі ў першым пачатку сёння дасягнулі надзея аграрыяў хоць бы некаторыя волі іхных арганізацый у гэтай справе, то ў другім—некалькі па зыходзіх пачынаюцца гэтыя пытанні, без дастаткова палітычнай канкрэтных умоў працы груп і метадаў іх арганізацыі. Абедзве праявы асабіста ўплываюць адмоўна на разгортванне работы груп.

Калі ж закрануць пытанне ўяўлення парт'яцэйкамі і асобнымі парт'яцёбамі ролі груп беднаты ў агульнай сістэме працы з беднатай і іх арганізуючы і вядзючы на працу іх арганізацыі, пры якіх яны існуюць, то асобныя недахопы гэтай працы могуць пры гэтых дастатковых прывесці да арганізацыйна-палітычным памылкам у гэтай працы. Дастаткова пакізаць на такі момант, як вядзючы асабіста сакратаря вясковай парт'яцэйкі як на тэрыторыі кіравання груп беднаты гавораць: „У нас няма да гэта асабіста ўсім і разумеюць працу сярод беднаты. Неабходна каб працу сярод беднаты ажыццяўлялі групы беднаты, як прэзюмуйце яе“. Што ў гэтым пытанні сёння неабходна раскласці ў гэтым асабіста сумесна. Але тут закранута больш істотнае пытанне, маючы прыводзіць асабіста ў працы з беднатай—гэта пытанне аб ролі груп беднаты. Паслядоўна разважаючы

*) Друкуецца ў парадку абгаварвання.

праўленьнях коопэрацыі і СКУзаедапамогі з складу іх членаў—беднякоў, батракоў"... (газэта „Правда" ад 24-VI—26 г. № 142).

Урэшце яшчэ некалькі слоў аб кіравніках груп. Азначаныя вышэй, калі партыячэйкі не дастаюць кода ў іх існуюць некаторыя асаблівасці ў вылучэнні кіравнікоў груп, якія характэрныя для іх, што вылучаюцца таварышамі, якія з'яўляюцца кіравнікам гэтых ішлай гаспадарчай адзінкі, пры якой, прыкладна, арганізавана прысутная ідэя з беднякоў. Зусім зразумела, што гэты таварыш пераўтвараецца і асабліва бедняцкім выступам „да гэта ў двух асобах"—гэтак кіравнік групы бедняцка, то як гаспадарыцтва. Упавядзе ў тэры ў выпадках стварэння станавіцца для таварышоў, аб'ектывна ўтвараюцца іх і суцяраці пасылаюць у яго працяг сярот бедняцкі, якія ў сваю чаргу, адмоўна іхнічаюць на настроі апошніх.

Усе гэтыя моманты падтрымліваюцца тым, што вышэй ставіцца арганізацыя (Райкомы) не тэстаткова ратуюць на іх паласаткова інструктуючы, працуюць арану партыячэйкі ў гэтым падыходзіць новіям у той час старым пытанні.

У адрозненне ўсяго гэтага неабходна больш рэшуча прыступіць к арганізацыі груп бедняцкі, выкарыстоўваючы іх арганізуючы ўспаму для ўмацавання кіруючых ролі партыячэйкі ў прыцы савецкай і грамадзянскай арганізацыі сельсавесу. Прыступіўшы к арганізацыі груп заўсёды трэба мець на ўвазе вылучэнне пастаўшых і як іх іх работы, дэна арганізацыі 1-2 груп у сельсавесу, з тым, каб іхні працавалі, чым арганізаваны 3-4 груп, існуюць толькі на паперы.

Яшчэ раз і асабліва ўважліва неабходна пачаць пераарганізацыям прапрадаваць пастаўшых ЦК УсёКНБ і ЦК ЦНБ і на арганізацыі арганізацыі груп бедняцкі і іх ролі з тым, каб разлучаць не дапускаць якіх небуць арганізацыі і іх скажэнняў у гэтым пытанні. Там, дзе дапушчаны памылкі ў дачыненні складу груп бедняцкі пастаўшых іх перагляд іх асабліва мноствам дырэктывам, стала правяржоны і інструктуючы ў гэтай справе партыячэйкі.

Неабходна пазначым партыячэйкі боты шырока паставіць пытанні аб выдзяленні ў другую практыку прыцы груп бедняцкі, што будзе дапамагаць накатываючы практычна вольна ў гэтай працы, свабодна часова выпраўляючы падмечаныя недахопы.

Абмяжоўваюцца пачаць гэтым, заўвагамі, чыста арганізацыянага парятку, маюць на ўвазе высвятляць некалькі момантаў аб практычных формах і метадах арану груп бедняцкі мноства на ўвазе выказаць некаторыя думкі па гэтым пытанню ў наступны раз.

Б. Васільлеў

Да працы з беднотой

(Мозырская акруга)

Наўзятравая праца з беднотой на акрузе, перш за ўсё, значна дапамагла пратэльнаму ўсвешчэнню ўсёй партарганізацыі праходзячай чыфэрнай вяскі. Немаўжо згубіць аб тым, што ў нашай акрузе калёк у сям'ях і ўдзялах на вёсцы няма на маюць" ці "што праца з беднотой, у зытку з тым, што не вясковая выражана чыфэрныя вёскі, можа прайсці як раз та адрыву сярэдняцтва ад беднаты".

З усям Райкомам пасуе іхны аб тым, што вясковыя рас-пластаваныя у пэсцы выяўляюцца ўсе болей вясковым і ўмацненнем нашай працы з беднотой.

Калі да пачатку пачына праца з беднотой асноўная цяжкасць гэтай працы ўскладзілася цалкам на Райкома партыі, то ўжо ў сучасны момант асноўную работу праводзяць самі парт'ячэйкі.

Усяму гэтаму ў пачатныя меры садзействуюць мерыпрыемствы Акругома, вырашаныя ў 2-х крайніх аб'ектах дзялення працы з беднотой членамі Бюро і інструктарамі Акругома, пасляноўка два разы пытаньняў аб працы з беднотой Райкома партыі. Пастаўлена Пленуму АК іхны ў большай частцы характар практычных указанняў у ра-боце, на падставе вучоту вопыту.

У частцы ўсвешчэння часткова парт'ячэйкамі к сучаснаму моманту маюцца значныя зрушэнні Пленумы ЦК УсрКПБ і КНПБ і Пленуму Акругомаў пры прымаючыя чыфэрамі і, як звычай, Рэ-мёўская сельпар'ячка, Карэніцкая рэспу, маючы на ўвазе вопыт сваёй работы, ўжо факта пачынаю скласці нешта нахвост падзе-ня аб працы груп беднаты.

Слаба абстаўляюцца справы і цяжавыя цю працы з беднотой у большай частцы вёсак, бо ў пачатках іх працягваюцца да работы з бед-нотой невыстарчаюча практычна распрацоўваецца.

Будзь вынакты ў сельпарт'ячэйках нецалінікі распластаваныя вёскі Ёўх, напрыклад, гэкі вынідак, калі чыфэра адвоіцы намячана та з сельска ў склад С. і сав. у камунісцэ сярэдняк толькі таму, што ён, як селянін сярэдняк, можа мець дзі пролетарскі ўдзел у працы".

Ці ў Карэніцкім раёне ў шэрагу вёсак з вялікай цяжкасцю удаецца аддзяць бедняцка сярэдняк блек, таму што на першых сходах беднаты прысутніваюшым сярэдняком не давалі права галасу.

Сходы беднаты

За час з сінэжня 1925 г. па кастрычнік 1926 г. было праведзена на акрузе 498 сходаў беднаты, з іх 238 пры перавыбары сельсаветаў, а з кастрычніка 1926 г. па сакавік 1927 г. (на яшчэ ня поўным да-ным) 505 сходаў, з іх пры перавыбары сельсаветаў — 348.

Ахоп насельняч у перыяд 1925-1926 г. г. у дачках такі—23 980 чал (беднякоў і сатракоў 66,6 проц і сярэднякоў 33,2 проц), а у

пашырэнні сеткі груп беднаты пры правільным уцягненні гэтай бедняцкага актыўна ва ўсю грамадскую працу на вёсцы, гэта будзе дастаткова сур'ёзны фундамант для разгортвання работы партыі на вёсцы.

Кулак і праца з беднатай

Натуральна, што адкрыта праводзілася праца з беднатай, накіраваная к палітычнай ізаляцыі кулацтва, сустрала з боку апошняга даволі арганізаваны адпор.

З усіх рахунаў адзначаюць, што кулак значна змяняў мэты сваёй працы на вёсцы.

Работа кулацтва ідзе пад сцягам „шчырокай дэмакратыі“. Кулакі ў большасці адмаўляюцца ад „методу камунізму“. Значна менш сталі выпіскай выстаўляць кулакі з асабістымі намірамі, што „беднякі гэта гультаяі“. Кулакі кіруюцца з крытыкай савецкай улады на мотывам, што ўлада „мала клапоціцца аб беднаце“.

Пры перагаворах у сельсаветах, у дачыненні да якіх пунктаў, кулакі падкрэсліваюць „гэты ўсё адно аб'ект“ — высушэнне, канцы і тэрыторыі беднякоў, да тым іншым прычынам, нахмураюцца над ушчынам кулакоў.

На іх прыклады сельсавету кулакі прыходзілі з іх прыходамі і сістэмай у склад сельсаветаў прапарцыянальна іх асобных „сходах кулакоў“. Набожны актыўныя з аднаго боку (кулакоў) развязвалі да асобным вёскам для вярбоўкі сабе прыхільнікаў.

Амаль усюды пашырылі кулакоў суседзі і дружні ігнаравалі бедняцкіх сарадніцкіх груп вёскі. Аднак, у некаторых мясцях, дзе сельпартыянкамі былі зроблены некаторыя памылкі, кулаком уласціва перацягнуць на свой бок сарадніцкі і тым самым стаяць на чале вёскі.

На практыцы, у вёсцы Новасёлкі, дзе ігноравалі бедняцкіх сарадніцкіх, прыходзілі на гэтую слоўку, былі лішаны галасоў, сумелі стаяць на чале ўсёй вёскі і пры правядзенні слоўкі навішчыкаў коопэратыўна праводзілі прапанову аб выслушанні слоўкаў на коопэрацыю беднаты.

У вёсцы Струнь, дзе праца з беднатай праводзілася надзвычайна слаба і дзе моцная арыстакратыя кулакоў, партыянкамі не сумелі арганізаваць беднату наокал канкрэтных практычных дасягненняў і кулакі сумелі ўзяць пад сваё кіраванне большасць вёскі. Аднак, такія вынікі ўсё ж рэдкія. Такім чынам, у выніку ўсваення партарганізацыяй асноўных пастановаў партыі аб працы з беднатай утварылася дабраца ў большасці умацавання бедняцка сарадніцкага блёку і бяспомогі ізаляцыі кулакоў.

Эканомічная дапамога беднаце

За апошні час некалькі пачата ідэялізацыя эканомічнай дапамогі беднаце. Самым важным дасягненнем у гэтай галіне трэба лічыць, што ў працы большасці арганізацый на вёсцы справа эканомічнай дапамогі большасці арганізацый на вёсцы пачынае ўваходзіць у сістэму іх працы. Вышэй ужо было паказана, што як партыянкамі, так і сама бедната ў гэтай справе некалькі рухнуліся наперад.

У акрузе, апрача шэрагу грамадзянскіх дэкрэтных ільгот беднаце (на сельгасп падатку, на дзяржстрахаванні і г. п.) была арганізавана дапамога па лініі каміт. С. М. Заемна-дапамогі працоўнагаў дапамога, лесаматэрыял і г. п.), земаргану (у 1926 г. данададзены дзялей 1574 гаспадарак, на 1927 г. замечана данададзены дзялей 2066 гаспадарак, за 1926 г. адпушчана лесу бясплатна на 48108 руб. і у крэдыт на 10345 руб., у 1927 г. намечана бясплатна адпусціць лесу

Заметкі нізавога партработніка

Удзел партыйных ячэек у гаспадарчым будаўніцтве

У краўнішце гаспадарчым дачыном праграмыметна партыячэйкі маюць дэве процлегласы:

Але уникати та різноманітні практичні завдання у житті прилад-приймачів. Навіщо це необхідно і формувати у дітей розуміння, щоб вони могли розв'язувати ці завдання? Це необхідно для того, щоб діти могли розв'язувати ці завдання, а не тільки для того, щоб вони могли розв'язувати ці завдання. Це необхідно для того, щоб діти могли розв'язувати ці завдання, а не тільки для того, щоб вони могли розв'язувати ці завдання.

2) Г. С. Р. институту заминтсена рабочими. Тар аяны хуайсынынь
Г. С. Р. комитет ала ну исклелки релу у ты аны на суро геходы ячэйки.
Дех гелдэ та прашаюу аб арыме а халтыныи рабочых, павэт аб
перастановцы рабочых па цехам Г. С. Р.

Такі факти приводять до абстрагійня узаемаадносін.

[illegible]

Патрэбна практычная дапамога, дэлавая, штодзённая. Практыка нашай работы пацвярдзіла неадходнасць у адзначаных мэтах рэгулярнага абгаварвання ў парт. ячэйках, прымерна наступнага кола пытанняў:

- 1) Гадавая вытворчая праграма і гадавы баянс.
- 2) Кварт. вытворчыя пляны
- 3) Вынікі правядзеньня рэжыму эканоміі.
- 4) Праіздзіцельнасьць працы і якасьць выработкі.
- 5) Сыр'е і апаз
- 6) Амартызацыя і абарудаваньне.
- 7) Сабekoшт, абароты, збыт.
- 8) Норміраваньне працы і зарплата.

[illegible]

Гэта ня выключае мажлівасцяў заслухоўваць агульныя даклады па стану гатунку, а таксама неабходна для асобна 2-х разоў у год і ў асабліва гут сесіях і дагэня, але ўсё-ж падобная форма работы крыху болей цяжкая, чым і названыя ячэйкі да канкрэтнага, дэ лавага ўдзелу ў гаспадарчай рабоце.

ложым, на кооператив у другом. Рэжым сам рэдакцыю да афарытна паміж сабою і публіку палудна у А.ІА Акруткому. Такіх прыкладаў можна было-б прывесці таміт, але ісправдзеныя ясна, што райкомы не зьяўляюцца афіцыйна таскадарцамі і кунтурным будаўніцтвам гораду, гэтай справай прымушаны займацца Акрутком, што таксама, вядома, значна перашкаджае яго працы.

У гарадах, дзе партыйныя органы ў некалькі дзясяткаў райкоў большыя, чымся наабы, дзе сёння Рэдакцыя Гарадзкіх Саветаў (Міжсав) там такі падзеі, вядома, неабходны. У нас жа ў большыя гадным становішчы знаходзіцца тая райкоў, дзе арганізацыя не падзяляе на некалькі частак. Цяпер вяртаюцца мода і у нас, змяшчаючы на іх жывым чынам апарат райкоў, галоўным чынам інструкцыйскім складам, арганізацыя аднаго гарадзкі райком як зможа быць запраўным кіруючым таскадарца і культурнага будаўніцтва гораду.

Я думаю, што гэты пытанне вярта абавязваць і так тамакай выравнаць, бо пры такой сыстэме вялікі райкомы знаходзіцца у становішчы пастуха з стадам, але бяз поля... дзейнасці.

ГІСТПАРТ

Агурскі

Роля дробна-буржуазных партый на Беларусі ў кастрычнікавай рэвалюцыі

У рэвалюцыі 1905 году Беларусь і іншыя заходнія губерні займалі выдатнае месца. Асабліва пасля 9 та студзеня на усіх гарадох, мястэчках і вёсках пачалася хваля рэвалюцыйных выступленняў. Палітычныя і эканамічныя страйкі, дэманстрацыі і стычкі з паліцыяй былі штодзённым з'явішчам па гарадох і мястэчках нашата краіны, а па вёсках адбывалася дзят і гартных паўстанняў. Але ўвесь рух пасля мясцовага характару. Усе рэвалюцыйныя выступленні былі толькі іскрамі рэвалюцыйнага вогнішча, які ахапіў усю краіну. У тым жа, на усіх гэтых рэвалюцыйных выступленнях былі рабочыя і сялянскія яўрэйскія рабочыя) і сяляне Беларусі.

У рэвалюцыі 1917 г., як у лютаскай таксама ў кастрычнікавай рэвалюцыі было тым жа. У 1917 г. Беларусь мела куды большае значэнне, чымся ў 1905 г. Усе рэвалюцыйныя падзеі, якія мелі тут месца, пачалі агутваць усёрасійскі характар, а ўдзельнікі ўсёй рэвалюцыі ў нашым краі былі мясцовымі. Беларусь зрабілася арэнай імперыялістычнай вайны. Беларускія гарады і вёскі зруйнаваліся ў атчэйнай Населенцтва беларускіх гарадох і мястэчак рассяялася па усіх кутках вялікай расійскай імперыі. Вайна знішчыла рабочы і рэвалюцыйны рух у Расіі, а як падняла лютаская рэвалюцыя на блізо мясцовых сіл, якія гралі такую вялікую ролю ў рэвалюцыі 1905 г.

Аднак знішчэнне беларускіх рэвалюцыйных арганізацый, якое было вынікам імперыялістычнай вайны, прынёсło ў сабою пачатак новага рэвалюцыйнага ўздыму і перацясненне новых рэвалюцыйных сіл. Сярод вяцярных армія, якая скончыла вайна ў Беларусі, знаходзіліся рэвалюцыйныя дзеі, якія яшчэ ў лютаскай рэвалюцыі стварылі рэвалюцыйныя групы і ў пачатку лютаскай рэвалюцыі гэтыя групы с'ялі на чале рэвалюцыі, зрабіліся бриватарамі рэвалюцыі на Беларусі і на заходнім фронце.

Наймацымішэй рэвалюцыйнай групай была беларуская бальшавіцкая група мела ў сваіх шарах такіх дзеячоў, як М. Фрунзэ (Міхэйлаў), Мяснікоў, Кларань Маліцкі, Давыдаў, Пятэры, Фамін, Рэінгольд, Крыжаніч, Селязінев, Алібікаў і інш. На ішчэйшавей гэтай бальшавіцкай групе ў та сакінка (1917 г.) стваралася Менскі Савет. Рабочыя Дэлегацыя. Першым старшынёю Мінскага Савету быў г. Пятэры адзін з бальшавіцкай групы. Пятэры краўчэвам бальшавіцкай групы была разброена Менская бальшавіцкая і М. Фрунзэ с'яду першым начальнікам Менскай міліцыі.

профсаюзу на Ус рэспіскі канфэранс прэфсаюзу павяршыла што да 1 та чэрвеня 1917 — у Маскву было 20 прэфсаюзаў, у якіх чэрз-наваліца да 6000 членаў. Сіліе прэфсаюзаў з тым членаў быў так 'у

У ЦК КП(б)Б

Пастановы ЦК КП(б)Б аб партпрацы ў Вузах і Рабфаках

У пачатку красавіка бягучага году Сэкратарыят ЦК КПБ заслухаў даклад камісіі па абследаваньню партпрацы ў Вузах і рабфаках. Ні жэй мы прыводзім некаторыя выт-рымкі з гэтага пастановы.

У адносінах арганізацыйнай струк-туры Парт'ячэск Сэкр. тарыят ЦК пастанавіў:

а) У БДУ і Сельска-Гаспадар-чай Акадэміі перайсьці да організа-цыі партколектываў на факультэтах на правах цэханых ячэек з заха-ваньнем Агульнавузаўскага Бюро Ячэйкі, як адзінага кіруючага пар-тыйнага асяродку ў Вузе.

б) Увесці інстытут курсавых ор-ганізатараў, спачатку на першых курсах тых факультэтаў, дзе маец-ца большы лік камуністаў, з пасту-повым пашырэньнем гэтага інсты-туту па меры далейшага павялі-чэньня партарганізацый у Вузах.

в) Аб'яднаць Ячэйку Менскага рабфаку з Ячэйкай БДУ (рабфакаў-ская ячэйка на правах цэхавай ячэйкі).

г) Партыйным камітэтам тых акруг, дзе ёсьць Вузы, перавесці ў вузаўскія ячэйкі студэнтаў і наву-ковых працаўнікоў-камуністаў.

д) Оргадзелу ЦК КПБ у месяч-ны тэрмін распрацаваць палажэнь-не аб Вузаўскіх Ячэйках.

Па партыйна-выхаваўчай працы ЦК дае наступныя дырэктывы:

а) АПО ЦК КПБ больш кон-крэтна распрацаваць пытаньне аб увязцы сыстэмы партасьветы ў Ву-

зах з выкладаемым агульна-полі-тычным мінімумам, распрацаваўшы адзіную програму партасьветы, пры-стасаваную да ўмоў Вузаў.

б) АПО ЦК і Галоўпрофасьветы ускорыць распрацоўку програмы агульна-політычных прадметаў для Вузаў.

в) Ува ўсёй партыхаваўчай пра-цы аддаць асаблівую ўвагу вых-ваньню кандыдатаў КПБ (организа-цыя спецыяльных гурткоў па выву-чэньню гісторыі, програмы і стату-гу партыі для кандыдатаў і г. д.).

г) Асноўным найбольш апраў-даўшым сябе мэтодам партасьветы ў Вузах лічыць мэтад самаадукацыі.

д) Палепшыць зьмест працы ячэйковых сходаў. На агульна-ву-заўскіх сходах неабходна ў большай меры ставіць пытаньні аб жыцьці і працы Вузу і розных яго органаў (даклады фракцый праўленьня, пы-таньні працы сярод навуковых пра-цоўнікоў, аб вучэбных плянах, аб акадэмпосьпехах, аб мэтодах вы-кладаньня, аб масавай працы сярод студэнцтва і г. д.), а таксама пы-ганьні агульна-партыйнага характа-ру. Разгрузіць ячэйковых. Сюды ад прапрацоўкі агульна-партыйных ра-шэньняў, абмяжоўваючыся пастаноў-кай на іх кароткіх дакладаў, аб вы-ніках, перанесці іх прапрацоўку ў гурткі.

Па рэгуляваньню партнагрузкі ЦК прызнаў неабходным:

а) Больш цьвёрда правесці ў жыцьце дырэктыву аб абмяжованай

6-ці гадзінай нагрузцы партыйнай і грамадзкай працы, устанавіў, як правіла, што кожны член ячэйкі павінен выконваць ня больш аднаго партабавязку ўнутры альбо ня ў Вузе.

б) Скараціць лік сходаў і пасяджэнняў у Вузах, устанавіў, як правіла, у месяц ня больш 5-ці сходаў (2 партыйных сходы, 2 комсамольскіх, 1 профэсыянальны).

в) Выжыць выпадкі прымацавання куністаў на пастаянную працу ў вясковых ячэйках (Сельска-Гаспадарчая Акадэмія), устанавіў вядзенне агульнай працы ў вёсцы праз шэфскія арганізацыі.

г) Звярнуць асаблівую ўвагу на рыхтаванне нагрузкі куністых і комсамольцаў, якія рыхтуюцца і вылучаны на навуковую працу, даючы ім поўную магчымасць заняцця акадэмічнай працай, а таксама на максімальную разгрузку ад грамадзкай працы слаба паспяваючых.

д) Звярнуць ўвагу на рацыяналізацыю студэнцкіх арганізацый (культурныя гурткі, дабраахвотныя таварыствы і г. д.) у напрамку знішчэння нагрэможанасці, лішняга засядацельства, устанавлення плянанасці і г. д.

ЦК адзначаў, ня гледзячы на тое, што на падняцце акадэмічных поспехаў у апошні час партарганізацыі Вузаў аддаюць шмат увагі і што сярод партыйцаў і комсамольцаў, так сярод і беспартыйнага студэнцтва, маецца пералом у бок сьвядомасці — падняць акадэмпаспяховасць, усё ж неабходна адзначыць, што акадэмпаспяховасць у Вузах яшчэ нізкая, асабліва ў куністых сяродні процант паспяховасці за 25-26 вучэбны год у БДУ — 55%, у Сельска-Гаспадарчай Акадэміі — 49,2%, у Вэтінстытуце — 93,4%. У БДУ пакінута на другі год усяго — 12%, куністаў 14,3%, у Сельска-Гаспадарчай Акадэміі па вестках на 1/3 студэнцтва на 15 лютага 1927 г. пераведзена на наступныя курсы 49,2%, куністаў 41%, комсамольцаў 59,9%. Пакінута на наступны год 5,9%, куністых

10,3%, комсамольцаў 6,3%, умоўна пераведзена ўсяго 37,5%, партыйцаў 41%, комсамольцаў 33,8%. Асабліва нізкі поспех на Пэдфаку БДУ (40%), на мэліярацыйным факультэце (31%) і на земляробаўнічым (14,1%) Сельска-Гаспадарчай Акадэміі.

Асноўнымі прычынамі больш нізкага поспеху куністых, акрамя агульных прычын (нясталасць вучэбных плянаў, незадавальняючая абсталяванне асобных габінэтаў, недахват вучэбных падручнікаў і г. д.) вылучаюцца яшчэ: вялікі процант куністых, служачых ва ўстановах (11,1%), перагрузка партыйцаў грамадзкай працай.

За гэтым ЦК лічыць неабходным:

а) Вузаўскім ячэйкам больш заастрэць ўвагу на падняцці акадэмічных поспехаў як беспартыйнага студэнцтва, так і асабліва куністых. Пэрыядычна ставіць на партыйных і агульнастудэнцкіх сходах даклады аб акадэмпоспехах, вывучаючы прычыны слабых поспехаў і прымаючы ў кожным асобным выпадку канкрэтныя меры для іх падняцця (максімальная разгрузка ад грамадзкай працы адставаючых, дапамогаць больш поўнаму іх забяспечанню вучэбнымі падручнікамі, вылучэнне адставаючых у асобныя групы і г. д.).

б) АПО ЦК і Галоўпрофасветы звярнуць увагу на паспешнасць устанавлення сталых вучэбных плянаў, на лепшае комплектаванне асобных кафедраў кваліфікаванымі навуковымі сіламі, на абсталяванне асобных габінэтаў.

в) Галоўпрофасветы і ЦБ Пролетстуду распрацаваць і палепшыць мэтады вучоту акадэмпоспехаў (не абмяжоўваючыся толькі фармальнымі прыметамі поспехаў).

У галіне ўзаемаадносін між ячэйкамі, парткамамі і фракцыямі праўленняў Вузаў, ЦК КПБ паставіў:

а) Ограддзелу і АПО ЦК КПБ распрацаваць інструкцыю аб узаемаадносінах між партячэйкамі і

парткамітэтамі з фракцыямі Праўленьняў Вузаў на основе партдырэктыў, якія маюцца аб працы ў Ву-

Устанавіўшы непасрэднае кіраўніцтва і падчыненне фракцыі Акадэміі ЦК КПБ і ажыццяўленьня гэтага кіраўніцтва праз АПО ЦК КПБ пры абавязковым актыўным удзеле кіраўніцтва Аршанскага АК, Горацкага РК і ячэйкі С.-Г. Акадэміі.

в) Устанавіць непасрэднае падчыненне фракцыі Вэтэрынарнага Інстытуту па пытаньнях вытворчага характару ЦК КПБ з абавязковым удзелам у кіраўніцтве Віцебскага АК КПБ і партячэйкі Вэт. Інстытуту.

г) Акрамя таго, Сэкратарыят даў дырэктыву Менскаму АК і Ляхіўскаму РК аб прыняцьці імі мер палепшаньня становішча працы ў ячэйцы БДУ.

д) Для палепшаньня парткіраўніцтва працаў у Вузах лічыць неабходным вылучэньне інструктара па Вузах пры ЦК КПБ.

е) лічыць, што сувязь фракцыі С. Г. Акадэміі і БДУ з Аршанскім і Менскім Акругкомамі зьяўляюцца зусім недастатковай, прапанаваць фракцыі С. Г. Акадэміі і БДУ узмацніць сувязь з належнымі Акругкомамі КПБ;

ж) Менскаму і Аршанскаму АК КПБ узмацніць удзел у кіраўніцтве БДУ і С. Г. Акадэміі (заслухоўваньне дакладаў фракцыі праўленьняў і партячэк, узмацненьня мэтодычнага кіраўніцтва партвыхаваўчай працаў вылучаных ячэк С.Г. Акадэміі і БДУ ў групу, непасрэдна звязаных з АК; больш часты выезд працаўнікоў Аршанскага АК у Акадэмію і г. д.).

Па масавай працы ЦК даў наступныя дырэктывы:

а) Ува ўсёй масавай працы аддаваць больш увагі абхвату студэнтаў не стыпэндэнтаў, якія жывуць

на прыватных кватэрах; фракцыі ЦБ пролетстуду распрацаваць меры прыемствы па ўзмацненьню абслугоўваньня гэтай часткі студэнцтва масавай і культурнай працы і па яе уцягваньню ў грамадскую працу ў Вузе і ня ў ім.

б) Больш рацыяналізаваць працу розных студэнцкіх арганізацый. Фракцыі ЦБ Пролетстуду распрацаваць гэтае пытаньне.

в) Узмацніць выхаваўчую і практычна карысную працу ў добраахвотных грамадзкіх арганізацыях ня гонячыся за механічным ростам гэтых арганізацый і неабмяжоўваючы працу выключна ўздыманьнем сяброўскіх узносаў.

г) Больш дыфэрэнцыраваць масавую працу, прыстасоўваючы яе да асаблівасьцяў асобных факультэтаў і курсаў, па магчымасьці ўвязваючы яе з разьмеркаваньнем у агульных памяшканьнях.

д) Павялічыць уцягваньне беспартыйнага студэнцтва на адчыненія партсходы і яго ўцягваньне ў політычныя і профэсійнальныя гурткі.

е) У БДУ аддаваць асаблівую ўвагу на кіраўніцтва дэлегацкімі сходамі пры профкомах, на іх рэгулярнае скліканьне, добрую падрыхтоўку павестак дню і правэрку выпאўненьня іх рашэньняў. У С.-Г. Акадэміі арганізаваць інстытут дэлегатаў пры профкомах, разглядаючы яго, як асноўны від працы з актывам.

ж) Аб'яднаць профком Акадэміі з выканбюро Горацкага рабфаку ў адну агульна-вузаўскую профэсійнальную арганізацыю (агульнае выканбюро) з уваходжаньнем у яго асобных профэсэкцый.

з) Адзначаючы, што правільнай пастаноўцы масавай працы ў БДУ ў значнай меры перашкаджае адсутнасьць студэнцкага клюбу, лічыць неабходным ускорыць выпאўненьне пастановы ЦК КПБ аб арганізацыі ў Менску студэнцкага клюбу.

Па працы ў КСМ

а) АПО і ЦК КСМ распрацаваць праграмы політасветы ў ВУЗ'ах, Рабфаках, а таксама распрацаваць палажэнне аб комсамольскіх ячэйках у дасканаленне іх арганізацыйнай структуры ў належнасці з орг. структурай парт'ячэк.

б) Партыйным камітэтам і парт'ячэйкам устанавіць больш глыбокае кіраўніцтва комсамольскімі ячэйкамі вылучышы для гэтага дэкальных і надрыхтаваных таварышоў (заступоўванне дакладаў, уцягванне на партсходы і інш.). Прыняць меры да большага ўцягвання пераросткаў у працу парт'ячэк. Прымаючы пад увагу настрой пераросткаў і сваячасова на іх рэагаваць.

в) Масавай працы сярод беспартыйнай студэнцкай моладзі павінна быць значна павялічана штодзённая ўвага комсамольскіх парт'ячэк. Партыйныя ячэйкі павінны дапамагаць комсамольскім і ў гэтай працы.

г) Лічыць неабходным упрасціць парадак праходжання спраў комсамольцаў, паступаючых у партыю (14 інстанцый). Оргадзелу распрацаваць пытанне.

д) У выхавальнай працы павялічыць прапрацоўку рашэнняў парт'яездаў, а таксама рашэнняў па нацполітыцы.

е) Павялічыць вылучэнне актыўна з рабочых-комсамольцаў.

Па працы сярод навуковых працаўнікоў

а) Больш уцягнуць камуністаў навуковых працаўнікоў у работу парт'ячэк, а таксама сэкцый навуковых працаўнікоў, дабіваючыся гэтым шляхам узмацнення парткіраўніцтва навуковымі працаўнікамі.

б) Згрупаваць асноўную ўвагу на развіццё клубнай працы сярод навуковых працаўнікоў і на большым іх уцягванні ў актыўнае кіраўніцтва жыцця ВУЗ'аў (Большае інфармаванне навуковых працаўнікоў аб дзейнасці Праўлення і асобных факультэтаў, большае ўцяг-

ванне сэкцый навуковых працаўнікоў да ўдзелу ў вытворчым жыцці ВУЗ'аў, дапамога большаму выяўленню ініцыятывы навуковымі працаўнікамі ў будаўніцтве ВУЗ'аў).

в) Забяспечыць поўную магчымасць партыйцам—навуковым працаўнікам заняцца акадэмічнай працай.

У галіне правядзення нацполітыкі

а) Працягваць цвёрды курс па правядзенню беларусізацыі і па ўкараненню беларускай мовы ў звычай студэнцтва і навуковых працаўнікоў.

б) Правесці больш палыбленую прапрацоўку партыйных рашэнняў па нацполітыцы, асабліва ў комсамольскіх ячэйках і сярод беспартыйнага студэнцтва.

в) У штодзёнай выхавальнай працы аддаваць больш увагі выжыццю міжнацыянальных спрэчак і барацьбе з няправільным разуменнем сутнасці нацполітыкі, а таксама з праяўленнем нацыяналістычнага шовінізму.

г) Павялічыць перавод вучэбнай працы на беларускую мову.

Па працы ня ў Вузах

Прыдаючы вялікае значэнне працы студэнтаў ня ў Вузах, якая дае магчымасць атрымліваемай у акадэмічным парадку веды параварываць на практычнай грамадзкай працы і быць звязанымі з жыццём рабочых, лічыць неабходным устанаўленне сувязі і нагрузку грамадзкай працай студэнтаў (у першую чаргу партыйцаў і комсамольцаў) на прадпрыемствах (Менск, Віцебск).

Партыйным ячэйкам і камітэтам сачыць за правільным разьмеркаваннем і скарыстоўваннем вылучаных для гэтага таварышоў, устанавішы вучот выплаўнямай працы і іх інструктаванне. Грамадзкая праца ня ў Вузах павінна выходзіць з устаноўленай нормы нагрузкі (8 тыднёвых гадзін) і не павінна весціся так, каб яна шкодзіла акадэмічнай працы.

Неабходна таксама палепшыць пастаноўку шэфработы Вузаў у належнасьці з дырэктывамі партыі па гэтаму пытаньню (Сельск.-Гаспад. Акадэміі мэтазгодна звязіць рэшэньне шэфработы, 57 вёсак за лік палепшаньня яе зьместу).

У галіне вучоту настрою студэнцтва

а) Значна палепшыць пастаноўку вучоту настрою і свасчэсвага рэагаваньня на іх партыйнымі арганізмамі Вузаў. Зьвярнуць асаблівую ўвагу на вучот настрою не—стыпэндыйтаў, якія жывуць па прыватных кватэрах.

б) прыняць пад увагу неабходнасьць палепшэньня матэрыяльнага

становішча, у прыватнасьці пашырэння ліку стыпэндыйтаў на будучы навуковы год.

в) ЦК КСМ і парт'ячэйкам Вузаў зьвярнуць асаблівую ўвагу на працу з комсамольцамі-пераросткамі, на ўцягваньне іх у грамадзка-політычную працу, якая праводзіцца парт'ячэйкай, профэсійнальнымі і іншымі арганізацыямі, на выжываньне выпадкаў пэсымізму, якія ёсьць сярод іх.

г) у партыйнай і комсамольскай частцы студэнцтва лічыць неабходным праводзіць больш паглыбленую прапрацоўку пытаньняў бягучай політыкі партыі і дапамагаць больш у гэтым пытаньні парт'ячэйкам Вузаў партыйнымі камітэтамі.

Рэзолюцыя Вузаўскай нарады пры АПА ЦК па пытаньню аб комплектаваньні ВНУ, Рабфакаў і Тэхнікумаў на 1927-28 навучальны год, зацьверджаная Сакратарыятам ЦК КП(б)Б пр. № 11 ад 30 сакавіка г.г.

1. Асноўнымі момантамі, якія вызначаюць характар працы па камплектаваньню, павінны быць імкненьні к далейшай пролетарызацыі навуч. устаноў, павялічэньне іх рабоча-сялянскага ядра і узвышэньне акадэмічных ведаў паступаючых

2. Галоўнымі фактарамі заграмадзячымі тэмпы пасьпяхоўнасьці ў гэтым напрамку, зьяўляецца прычына ў сыстэме народнае асьветы паміж 7-х гадовай школай і ВНУ, недастарчаючая колькасьць рабочых у БССР і кепскае забесьпячэньне ВНУ (прынамсі шырока імкнучыхся да асьветы). Апрача гэтага нашы рабфакі не цалком перадаюць сваю прадукцыю ў ВНУ БССР, а накіроўваюць значную колькасьць скончыўшых у ВНУ іншых саюзных Рэспублік. У сьлетнім годзе ў ВНУ РСФСР будуць разьвэрстку запаўняць толькі па тым спецыяльнасьцям, па якім няма ВНУ ў БССР.

3. Правядзеньне ў мінулым годзе прынцыпу вольнага прыёму паказала лепшую падрыхтаванасьць больш моцных з матэрыяльнага боку груп

насьельніцтва, а ў зьвязку з гэтым і некаторую небяспэку пападаньня ў ВНУ соцыяльна непажаданага элементу.

4. Адзначаючы гэтыя факты Вузаўская нарада лічыць неабходным у кампаніі комплектаваньня 1927-28г. правесці наступныя меры:

1. Ня спыняючы курсу па акадэмічнай падрыхтоўцы паступаючых у ВУЗы, абавязкова трымаць цвёрды курс на палепшэньне соцыяльнага складу студэнцтва шляхам наступных мер:

а) Адчыненне для рабоча-сялянскай моладзі не пазьней 15 красавіка пры АНА, Культаддзелах Саюзу і іншых грамадзкіх арганізацыях каротка-тэрміновых курсаў за кошт гэтых арганізацый. Галоўпрофасьветы, разам з КА ЦСПСБ дагаварыцца аб утрыманьні гэтых курсаў.

б) Распрацоўка к гэтаму часу Галоўпрофасьветы праграм і палажэньня аб гэтых курсах.

в) Максимальнае затрыманьне заканчвающихся Рабфакі і ВПУ ў БССР.

г) Больш шчыльны ўдзел у кампаніі партыйных і комсамольскіх арганізацый, шляхам адбору жадаючых вучыцца і звальненьне іх ад працы для надрыхтоўкі.

д) Больш уважлівы прагляд дакумэнтаў паступаючых у мэтах недапушчэньня да іспытаў соцыяльна чуждага элементу.

е) Давядзеньне процанту рабочых у Рабфакі ня меней чымся да 50 проц. на дняўныя і 80 проц. на вячэрнія.

5. У мэтах большай пасьпяховайсьці правядзеньня пролетарызцы ВПУ'ам і павялічэньня акадэмічных ведаў паступаючых на будучыя гады лічыць неабходным у 1927-28 г. правесць наступнае:

а) Разгарнуць сетку ўстаноў рабочае асьветы (школа дарослых) праглядзеўшы іх праграмы ў мэтах даведзеньня аб'ёму ведаў да Рабфаку.

б) Разгарнуць установы вячэрняга тыпу орыентуючыся на прадпрыемствы, абслугоўваючы рабочых (вячэрнія) у Віцебску, вячэрнія рабфакі (у Гомелі і Барысаве).

в) Адчыніць у Менску пры БДУ падрыхтоўчыя агульна-адукацыйныя класы для моладзі рабочых і бяднейшага сялянства і батракоў.

г) Перавесць дняўныя рабфакі на 4 гады навучаньня.

д) Дазвоільць прыём на старэйшыя курсы рабфакаў дарослых рабочых і рабочай моладзі з профшкол, ФЗУ і вячэрніх школ.

6. У мэтах спрашэньня парадку прыёму лічыць мэтазгодным у гэтым годзе:

а) Зьнішчыць ЦПК, усклаўшы ўсю працу па комплектаваньню на ЦК пры навучальных установах. У сувязі з гэтым звярнуць увагу на склад прыёмных і іспытальных камісій, зацьвярджаючы іх праз Галоўпрофасьветы;

б) Катэгорычна забараніць перавышэньне вызначаных норм прыёму, адносна нормы прыёму Галоўпрофасьветы дагаварыцца з фр. Праўленьня ВПУ ЦКЗ.

в) Даручыць Галоўнай Управе Проф.тэх. асьветы выдаць правілы прыёму ў сакавіку і сетку з нормаў прыёму у маі.

7. У мэтах ажыццяўленьня прыняццю адзінай школы, лічыць мэтазгодным дазволіць неспрэчнае (бяз іспытаў) паступленьне ў тэхнікумы па спецыяльнасьці з профшкол па рэкамінацыі Цэд. Рады, а таксама з 7-мігодак у тэхнікумы.

Увага. Сьпіс профшкол маючых права беспасрэднага паступленьня ў той ці іншы тэхнікум устанавіваецца Галоўпрофасьветы.

8. Агульныя прынцыпы прыёму ў ВПУ і Рабфакі заставіць мінулага году, звярнуўшы ўвагу на неабходнасьць далейшай каранізацыі складу студэнцтва.

9. Даручыць Галоўпрофасьветы, а таксама партыйным, комсамольскім арганізацыям ВПУ шырока прапагандаваць прынцыпы прыёму і падрыхтоўчай да яе працы ў прэсе.

10. Галоўпрофасьветы пагадзіць з Ваенведам пытаньне адносна прадстаўленьня магчымасьці дэмабілізуемых з Раб.-Сял. Чырв. Арміі водпуску для падачы заяў і трыманьня іспытаў.

Итоги перевыборов ФЗМК по Белоруссии

(постановление секр. ЦК КП(б)Б от 14 марта 1927 г.).

Подводя итоги перевыборов ФЗМК, Секретариат ЦК КП(б)Б отмечает следующие положительные моменты:

1. Активное участие со стороны партийных и союзных органов по подготовке и проведению перевыборов фабзавместкомов.

2. Предвыборные и выборные собрания ФЗМК, за некоторыми исключениями, были посвящены только отчетам и перевыборам; лучшее, по сравнению с прежними переборами, построение отчетов ФЗМК (внимание было обращено на содержание и изложение доклада)

3. Активность рабочих масс в выступлениях (выступало 14,6% всех присутствовавших: 10,6% — мужчин и 7% женщин; в основном здоровая критика со стороны рабочих работы своей низовой ячейки)

Активность при назначении кандидатур в состав ФЗМК и ревкомиссии, как со стороны ячейки, так и со стороны беспартийных (до предвыборных собраний партийными вместе с фракциями ФЗМК было намечено 14% и дополнительно к ним рабочими — 81% по отношению к количеству избранных).

4. Внимательное отношение со стороны партийцев к подбору кандидатур, предварительное обсуждение их с активом на делегатском собрании и т. д.

5. Соблюдение принципов рабочей демократии при переборах.

6. Активное участие работников в переборах и увеличение их в составах ФЗМК (присутствовало на переборных собраниях 69,9%, на выборных 68,2%). В ФЗМК избрано на 12,8% больше прежнего.

Вместе с тем, Секретариат ЦК КПБ отмечает следующие недостатки:

1) Некоторое снижение посещаемости предвыборных и выборных собраний (по предвыборным собраниям группа производственных союзов дала снижение с 73,8% до 70%, группа союзов умственного труда — с 77% до 62% по выборным собраниям; группа производственных союзов дала снижение с 77% до 69%; группа умственного труда с 69% до 60%) по причине проведения в это время других кампаний и в отдельных случаях — в силу недостаточной подготовительной работы, недостаточности извещений

6. Бальшавик Беларусь.

и отсутствия соответствующих помещений и сменной работы в предприятиях.

2) Имели место отдельные случаи неусвоения инструкций по переборам в части голосования и т. д.

3) Не всюду делали отчеты ревкомиссии, слабо прорабатывались их отчеты и недостаточно было обращено внимание на выборы ревкомиссии

4) Слабое освещение переборов в стенгазетах и особенно в местной прессе. Отметить, что при подведении итогов переборов профорганизациями не в достаточной мере было предусмотрено выполнение старых наказов и проверка не выполнения их при составлении новых

5) Имели место случаи недостаточного учета ячейками настроений рабочих при назначении кандидатур, в некоторых случаях партийцы и комсомольцы не принимали достаточного участия в отчетных и выборных собраниях, а также в проведении кандидатур ячеек, вследствие чего в отдельных случаях выдвигались беспартийными самостоятельные списки и забаллотировывались кандидатуры ячеек.

В дальнейшем Секретариат ЦК КПБ предлагает:

1) Партийным органам и фракциям профорганизаций на основе выявившихся недочетов принять меры к устранению отмеченных дефектов, а также принять меры к большему оживлению работы ФЗМК и их органов на предприятиях. Особое внимание обратить на усиление массовой работы, согласно резолюции мартовского Пленума ЦК КПБ.

2) Обратить особенное внимание вопросу обработки профактива, особенно новых, влившихся т. т. в ФЗМК (57,7%) и комиссии, больше ознакомливая их с работой профорганизации, втягивая их в практическую работу.

3) Фракциям профсоюзов добиться регулярной работы ревкомиссий ФЗМК

Итоги кампании перезаключения колдоговоров.

(Постановление бюро ЦК от 1 апреля 1927 г.).

Бюро ЦК КП(б)Б отмечает

1. Проведение договорной кампании в полном соответствии с директивами ЦК КПБ.

2. Достаточное руководство фракции ЦСПСБ договорной работой союзов и своевременная дача указаний и проработка основных вопросов кампании, а также уделение достаточного внимания договорной работе со стороны фракции ЦП Союзов.

3. Уделение достаточного внимания вопросам договорной работы со стороны партийных органов, в особенности партячеек на предприятиях. В то же время имелись случаи, когда отдельные партийцы-рабочие нарушали решения ячеек, выступая против этих решений на общих собраниях рабочих, а также случаи, когда партийцы и комсомольцы возглавляли группы квалифицированных рабочих, недовольных политикой заработной платы.

4. Наряду с улучшением всей подготовительной работы союзов к договорной кампании, Бюро ЦК КПБ констатирует следующие достижения:

а) Более широкое вовлечение рабочих и служащих в обсуждение проектов колдоговоров и систематическое информирование их о всем ходе переговоров.

б) Большую активность рабочих на этих собраниях и проявление, в большинстве случаев, сознательного отношения со стороны рабочих к вопросам планирования заработной платы и общего одобрения взятой линии на подтягивание заработной платы низко оплачиваемых групп рабочих.

Вместе с тем отмечено несколько случаев недовольства со стороны отдельных групп квалифицированных рабочих, вызванное неудовлетворением их требований о повышении им заработной платы или некоторым снижением расценок, с целью

нивелировки зарплаты на предприятиях.

в) В основном правильное выполнение союзными органами директивы о подтягивании заработной платы низко оплачиваемых групп рабочих.

г) Полное проведение директив об отказе от начислений по колдоговорам на курорты и Дома Отдыха и частично—перевод скрытых видов заработной платы и бесплатных коммунальных услуг на платность.

Поручить ЦСПСБ в директивах к следующей договорной кампании учесть необходимость: более правильного соотношения основной заработной платы и приработка.

5. Вместе с тем, Бюро ЦК КПБ отмечает:

а) Чрезмерную затяжку договорной кампании в результате некоторой затяжки в работах комиссии по планированию заработной платы, затянувшихся переговоров с хозорганами и особой сложности вопросов подтягивания заработной платы, требовавших от союзов внимательного и осторожного подхода к ним.

б) Случаи необоснованного оспаривания со стороны хозорганов большинства пунктов колдоговоров, в том числе и тех, которые имелись в прошлых договорах; требования многих хозорганов, направленные к ухудшению достигнутого уровня правового и бытового положения рабочих.

в) Недостаточная проработка низовым профактивом вопросов техники подтягивания заработной платы, как одного из важнейших вопросов договорной кампании. Местами среди рабочих не были достаточно проработаны отдельные вопросы изменения формы оплаты труда (перевод коммун. услуг на платность).

г) Недостаточное увеличение удельного веса тарифной ставки и

дальнейшие загромождения зарплаты всяческими надбавками и нагрузками, в виде гарантированных % приработка, в особенности зарплаты отставших групп повременщиков.

д) Отдельные случаи повышения зарплаты всего административного и конторского персонала предприятия, в большинстве случаев, требования о повышении зарплаты всем без исключения служащим, исходили от администрации.

Поручить ЦСПСБ и фракциям центральных Правлений Союзов внести в ЦКК случаи нарушения директив против обращения прибавки зарплаты для служащих для привлечения виновных к ответственности и широкого опубликования материалов и решений ЦКК по этим делам.

е) Имели место случаи, когда со стороны хозяйственников не было проявлено достаточной активности в отстаивании своих предложений и проявление пассивности в тех случаях, когда на собраниях отдельными рабочими выдвигались невыполнимые требования. Этим самым Профсоюзы были поставлены в ложное положение.

ж) Большое сопротивление многих руководителей бюджетных учреждений против заключения договора, приведшее к тому, что во многих Наркоматах и округах колдо-

говоры до сего времени не заключены.

На основе перечисленных итогов октябрьской договорной кампании, Бюро ЦК КПБ постановляет:

1. Считать необходимым своевременное начало работ по планированию зарплаты в будущем году с тем, чтобы эта работа не отразилась на затяжке договорной кампании.

2. Предложить фракциям ЦП Союзов подвести полные итоги договорной кампании и обсудить их на своих пленумах и совещаниях профактива.

3. Предложить фракции ЦСПСБ и ЦП Союзов усилить работу по изучению состояния зарплаты на предприятиях, подготавливая методы и технику дальнейшего устранения имеющихся еще в этой области недостатков в будущей колдоговорной работе.

4. Поручить ЦСПСБ и ЦП организовать в „Звезде“ освещение итогов договорной кампании по отдельным союзам и общим итогов по БССР.

5. Предложить всем Окружкам принять меры к ускорению заключения колдоговоров в бюджетных учреждениях.

Хозяйственным органам при содействии профсоюзов повести более решительную борьбу с прогулами.

ХРОНИКА

Оргвопросы

В Бобруйском Окружком КПК(б)Б.

Работа индивидуалов. Бобруйский Окружком наметил ряд мер по улучшению работы индивидуалов на предприятиях: расширить сеть и улучшить качественный подбор их, установить систематическую отчетность индивидуалов на ячейках, проводить в масштабе районном и ячейковом совещания индивидуалов для подведения итогов и обсуждения методов и содержания индивидуальной работы.

Круг обязанностей индивидуала определен следующий: индивидуальная агитация, обработка и вовлечение в партию, учет настроений рабочих, быстрое на них реагирование и информирование ячейки, проведение групповых чисток, информации рабочих о международном и внутреннем положении и популяризация решений партии. Постановлено считать этот круг обязанностей партийной работой.

В Минском Окружком КПК(б)Б.

Работа цехоргов и цехячеек КПК(б)Б. В выводах обследования состояния работы цехоргов и цехячеек КПКБ Минский Окружком отметил, что практика выделения цехоргов на крупных предприятиях в основном оправдала себя (цехорги организуют беседы и читки газет в обеденные перерывы, способствуют более правильному учету настроений, приобретают навыки практической работы). Однако имеется ряд недостатков как в работе цехоргов и цехячеек, так и в организационном построении их: чрезмерно большое количество введенных цехоргов, назначенность, а не выборность цехоргов, перегрузка цехоргов другой работой, отсутствие опыта и слабое руководство ими, неяснение цехоргов и своей роли и выполнение ими функций индивидуалов (повсеместное явление), тенденция цехячеек проводить работу на правах уставных ячеек, некоторая опека Бюро К-ва над цехячейками и затупление их инициативы, углубление работы среди беспартийных затрудняется тем, что группорганизаторы, несмотря на наличие условий для их работы, считаются распущенными. В результате слаба работа среди коммунистов цеха, слаб учет настроений, слаб

учет партийного и беспартийного актива, отсутствует массовая работа в цехе и друг.

Окружком утверждено положение о работе цехоргов и дан ряд указаний об улучшении руководства работой цехоргов и организационного упорядочения ее.

В Слуцком Окружком КПК(б)Б.

Состояние актива КСМ. Слуцкий Окружком заслушал доклад о состоянии актива КСМ. Отмечено: усиление выдвижения рабочих в совхозских и проф ячейках, увеличение пролетарского ядра в составе секретарей ячеек на 1,5 проц. при уменьшении его в составе бюро ячеек на 1,2⁰/₀; увеличение числа крестьян в составе бюро ячеек и РК; слабое выдвижение батраков и девушек и уменьшение их в составе бюро ячеек и районных комитетов; увеличение партядра в составе бюро ячеек и РК, при уменьшении в составе секретарей ячеек (последнее объясняется уходом части партийцев-комсомольцев в Красную Армию); значительное обнищание актива (в бюро ячеек на 33 проц и в РК на 50,8 проц.).

Наряду с значительным ростом политического уровня актива Окружком отметил наличие в среде актива пессимистических настроений, нытья, нежелание работать, пьянства, дулиганства, межличностных трений и друг. болезненных явлений.

Рост и регулирование состава партии. В итогах роста и регулирования состава организации за октябрь-декабрь 26 г. Минский Окружком констатировал увеличение тяги в партию со стороны рабочих, батраков и прочих за счет падения тяги крестьян от сохи. Всего поднято было заявлений 417, из них 34,3 проц. рабочими, 16,07 проц. крестьянами, 4,31 проц. батраками и 45 проц. прочими. Принято в кандидаты партии 167 ч., из них 50 проц. рабочих, 26,9 проц. крестьян и 23 проц. прочих. Из всего числа принятых свыше 50 проц. комсомольцев и 11,3 проц. женщин. Характерно, что значительный приток прочих шел не за счет КСМ, как это принято думать, а за счет женщин (почти 1,3 часть) и последующих старших подростков.

По роду занятий на первом месте в числе принятых рабочих идут фаб. зав. рабо-

ние (больше половины) и слаб приток транспортных рабочих. Из числа крестьян основной приток шел за счет крестьян от сахи и красноармейцев. По национальному признаку рост шел нормально. По возрасту по-прежнему высокие проц. дают молодые рабы. Выходившие из других партий не были приняты.

В отношении перевода из кустов в члены возросло количество "прочих" за счет крестьян, 25 проц. переведенных перешли на членов КСМ; переведено женщин всего 8 проц., при чем среди переведенных нет ни одной крестьянки.

Слуцкий Окружком отметил, что в феврале 1926 г. по март 1927 г. процент рабочих в организации увеличился на 4,5, крестьян уменьшился на 4,6, процент служащих остался без изменений. Эти изменения Окружком относит, главным образом, к уточнению соц. состава организации во время партийных репрессий (часть крестьян отнесены к категории рабочих—44 ч. и служащих—11 чел.). Органический рост организации Окружком признал нормальным; принято 22 —, из них рабочих 29,4 проц., крестьян 57,1 проц., служащих 13,5 проц. Рост шел главным образом, за счет крестьян от (31,8 проц.) и красноармейцев (26,9 проц.). Увеличился также прием рабочих от станка (15,4 проц. против 5,7 проц. в ноябре февраля 25-26 г.) и уменьшился прием служащих на 4,9 проц.; 50 проц. несправных падает на служащих, 33 проц. на крестьян. Констатируется значительный рост за счет комсомольцев (48,2 проц. всех принятых) главным образом, крестьян, занятых в с. х. Женщины в числе принятых составляют 9,1 проц.

По сравнению с состоянием к 3 октябрьской конференции проц. рабочих в организации увеличился на 6,4 проц., крестьян уменьшился на 8,3 проц., что соответствует директивам конференции. Окружком отметил правильный подход со стороны РК и ячеек к приему и регулированию состава организации.

Работа с партактивом. Совещание секретарей Райкомов КПБ при Слуцком ОК констатировало, что систематической плановой работы с активом не проводилось. Главные формы работы с активом в районах практиковались следующие: участие в пленумах РК, привлечение во временные комитеты, нерегулярные эпизодические совещания, собрания райактива общих и по отраслям работы. В городе практиковалось присутствие актива на Бюро и Пленумах ОК, участие в постоянных и временных комиссиях при ОК, совещания секретарей горячек и не систематические общие собрания горячек. Кроме указанных форм работы часть деревенского и городского актива пропускается через курсы (секретари ячеек, женорги, избачи, профактив, актив КСМ пропагандисты). Совещание констатировало, что актив слабо работает по поднятию своего политического уровня (особенно руководи-

телей актив) и неравномерно нагружен. Совещание наметило ряд мероприятий по улучшению работы с активом.

В Борисовском Окружком КП(б)Б.

Организационное упорядочение работы деревенских ячеек. Борисовский Окружком разработал тезисы-указания о системе работы деревенских ячеек и руководящими. Тезисы подготавливают и в деревенских ячеек по различным отраслям работы и установить имеют основные уже опробованные себя формы практического преобразования общих задач партии в деревне. Тезисы охватывают следующие области работы: культ.хоз. строительство деревни, работа среди молодежи, ожилание советов, внутрипартийная работа, массовая работа, в частности работа с беспартийным активом, руководство общественными организациями деревни. В тезисах подчеркивается необходимость руководства

ячеек, и со стороны РК, основными формами этого руководства тезисы рекомендуют обследование ячеек и заслушивание их докладов, личное руководство через прикрепленных членов РК и путем периодических выездов; созыв периодических совещаний секретарей ячеек, работников по отдельным отраслям (якоргов, женоргов, прикрепленных к КСМ и т. д.) расширенных Пленумов РК совместно с секретарями; *подготовительные работы яч. по протоколам в форме листы при отчетах "закладочный"* (опыт Бегомольского РК).

Работа советских ячеек КПБ. Совещание секр. советских ячеек при Борисовском Окружком отметило: проработку во всех ячейках постановления ЦК ВКП(б) о работе деревенских ячеек, наличие некоторых достижений на основе практического преобразования постановления ЦК, наряду с этим наличие отдельных случаев неприменения методов работы (создание специальных комиссий по борьбе с бюрократизмом). Совещание наметило ряд ближайших задач (перестроить работу под углом борьбы за улучшение аппарата, усиление воспитательной работы среди сов. служащих, усиление руководства профорганизациями, установление связи с КК РК и друг.).

Курсы-совещание секретарей сельских КПБ. Речинский Окружком созывает в первой половине апреля курсы совещание секретарей сельских КПБ, на котором наметено проработать следующие вопросы: а) оргпартработа; б) о работе сельсоветов, в) о работе и кооперации и среди бедноты; г) массовой работе и работе с беспартийным активом. Курсы рассчитаны на 6-7 дней.

В Мозырском Окружком КП(б)Б.

Вопросы нацполитики. Проверка выполнения постановлений по нацполитике Мозырский Окружком постановил провести в течение месяца с 15. IV с. г. проверку вы-

полнения директив по национальной политике. Конкретно намечено заслушать на Бюро ОК доклады Нацбюро ОК, нацкомиссии и фракции ОСПС и доклады 2 райкомов КПБ, проверить выполнение директив июльского Пленума ЦК КПБ о культурном строительстве, проверить проведение национальной политики шу-гангачий КПБ и КСМ Райкомом предложить провести проверку в районах Весть мате-риал намечено подантожить к 20 мая и по-ставить итоги на очередной Пленум Окруж-кома

Вопросы деревенской работы.

Работа среди бедноты. На совещании секретарей деревенских партячеек Борисовского округа по докладу о работе среди бедноты наряду с некоторыми достижениями (рост активности и организованности бедноты и укрепление бедняцко-середняцкого блока в результате работы, проведенной в связи с последними переизборными кампаниями, обеспечение работы среди бедноты партруководством и друг.) отмечены значительные недостатки: все еще кампаниянский характер работы, ослабление и даже замирание рабо-ты в летний период, несистематичность ес-недостаточный подбор вопросов на собраниях бедноты, наличие случаев смещения соб-раний бедноты с общим собранием граждан, недостаточное вовлечение в работу батраков и женщин беднячек, неадаптивность работы с беспартийным бедняцким активом, почти полное отсутствие групп бедноты, неа-дность их состава, содержания работы и форм парт руководств ими, случайное, не полное и часто без учета хозяйственной целесооб-разности использование средств мате-риальной помощи бедноте и друг. Совещание на-метило ряд мер по дальнейшему разви-тию работы с беднотой

В Гомельском Окружном КП(б)Б.

Работа среди бывших партизан Го-мельский Окружной постановил провести

в месячный срок в советском порядке учет бывших партизан, сгруппировать их вокруг Райкомов и положить в основу работы с ними следующие моменты: содействие в про-ведении политики партии в деревне, забота о материальном положении бывш. партизан и семьях погибших партизан, товарищеского сближения бывш. партизан на почве куль-турного, советского, кооперативного и хо-зяйственного строительства деревне, содей-ствие Истпарту в сборе материалов в рево-люционной борьбе 1917-1918 г. г. в Гомель-щине. В соответствии с этим Окружком дал ряд директив партячейкам о приближении партизан к работе ячеек и выдвижении их на советскую и общественную работу, а также по советской линии (ОНО, Совет и друг.) о культурном обслуживании партизан, органи-зации материальной помощи, предоставление льгот и т. п.

Вопросы работы среди женщин.

Работа делегатских собраний. В вы-ядах о состоянии и работе делегатских со-браний Свисловичского района, Бобруйский Окружком отметил ряд недостатков: недоста-точное внимание партячеек к проверке рабо-ты делегатских собраний, не чувствуется от-ветственности руководителей за содержание работы собраний, программные попросы сла-бо увязываются с практическими, слабо во-влекаются делегатки в практическую работу, недостаточна работа по ликвидации неграмот-ности среди делегатов, отсутствует учет по-сещения и друг. Из данных Окружкомом указаниям наиболее выкине: о проведе-нии систематически раз в квартал ме-сяца методических совещаний руководите-лей делегатских собраний, усиление внима-ния ячеек к работе собраний, а также поспи-сание членов и кандидатов партии женщин.

Адказны рэдактар: М. Галадзед

Члены рэдкалегіі:

А. Сянькевіч

Рыжоў

Гоўзман

А. Александровіч

Д а д а т а к:

Постановы ЦК УсеКП(б).

1) Об устной и печатной агитации в связи с кампанией по снижению розничных цен

2) О постановке устной и печатной агитации за рационализацию производства и о вовлечении широких рабочих масс в проведение этой кампании.

В ЦЕНТРАЛЬНОМ КОМИТЕТЕ ВКП(б).

Об устной и печатной агитации в связи с кампанией по снижению розничных цен.

(Постановление ЦК от 28 апреля 1927 г.).

1. Проведение в жизнь директивы о снижении розничных цен на промышленные товары все еще встречает сопротивление со стороны ряда госторговых и кооперативных организаций и в некоторых случаях излагается формальным бюрократическим подходом отдельных работников и организаций, что сильно ослабляет практические достижения кампании.

В то же время массовая агитационная кампания за снижение цен недостаточно широко развернулась и имеет ряд крупнейших недостатков:

а) недостаточно вовлечены в кампанию широкие массы рабочих и крестьян и вследствие этого до сих пор работа по снижению цен в значительной части имеет замкнутый характер внутри регулирующих и торгующих организаций;

б) отсутствует систематический контроль масс за проведением в жизнь партийных директив, а также недостаточно развернута работа по их разъяснению в массах; особенно слаба эта работа в деревне;

в) устная и печатная агитация как и в городе, так и в деревне носит зачастую еще слишком общий характер и не дает работникам комисс. фабкомов, ланочных комиссий и пр. необходимых практических сведений и указаний для проведения реального

Поэтому необходимо усилить внимание всех партийных организаций к делу практического проведения в жизнь решений февральского пленума ЦК по снижению цен и постановления Оргбюро ЦК о привлечении масс в эту кампанию, проверяя выполнение этих постановлений, разъясняя их и отчитываясь в итогах проведения кампании перед широкими массами.

2. В агитации за снижение розничных цен особое внимание должно быть обращено на популяризацию и осуществление следующих конкретных задач:

а) снизить к 1-му июня розничные цены на промышленные товары не менее, чем на 10 проц. против уровня на 1-е января 1927 года;

б) удешевить, упростить и улучшить торговый аппарат;

в) поставить кооперацию и госторговлю под действенный контроль широких масс рабочих и крестьян, в первую очередь, через ланочные комиссии, торгово-кооперативные секции и комиссии городских и сельских советов как органы общественного контроля масс.

Вместе с тем агитационная работа должна быть направлена на борьбу с извращениями и искажениями партийных директив по снижению цен, допускаемыми как промышленностью, так и торговым аппаратом: снижение цен на переходные товары при сохранении повышенных цен на товары массового потребления; ухудшение качества товаров и продажа низкосортных товаров по ценам высокосортных, перенесение наценок с одного товара на другой, повышение цен на неформованные товары, отказ от торговли ходкими товарами, по которым цены снижены и т.п.)

Парторганизации должны массовой агитационно-разъяснительной работой конкретизировать задачи снижения розничных цен в соответствии с условиями данного города, деревни, района, предприятия применительно к различным слоям населения (раб. члене, крестьяне, домашние хозяйки, молодежь, кустари), и освещая все вопросы снижения цен в форме, доступной для понимания самых широких масс рабочих и крестьян.

3. Каждый член партии, под руководством своей организации, должен идти впереди в борьбе за снижение цен и быть организатором массового ценового контроля над работой торговых организаций.

Для подготовки членов партии к выполнению этой чрезвычайно важной и ответственной задачи парткомы должны:

а) регулярно снабжать партработников фактическим материалом о состоянии работы и мероприятиях по снижению цен и рационализации торгового аппарата прежде всего в своем районе, городе, деревне.

б) обеспечить проработку этих вопросов в семинарах пропагандистов и руководителей делегатских собраний, в кружках агитаторов, в кооперативных кружках и т. п.;
в) на партийных собраниях ставить отчеты торговых кооперативных и регулирующих органов об их работе по снижению цен, обращая особое внимание на обсуждение конкретных задач и практических мероприятий, проводимых в каждом отдельном районе, предприятии, кооперативе и на борьбу с нарушением партийных директив и с извращениями в области политики цен.

4. Печать должна непрерывно информировать массу трудящихся о ходе кампании об ее конкретных достижениях и недостатках, проверяя правильность помещаемых сведений, и систематически выдвигать на обсуждение отдельные важнейшие практические задачи кампании (правильное построение и упрощение товаропроизводительной сети, борьба с высокими торговыми расходами, улучшение качества товара, постановка обслуживания покупателя, улучшение работы лавочных комиссий и т. п.).

Органы печати не только должны дать добросовестную информацию о результатах (достижениях и недостатках) снижения цен, но и показывать конкретные, в какой мере с какими средствами и с какими трудностями или иными результатами, что особенно необходимо для усвоения ценного опыта отдельных организаций другими.

Вести решительную борьбу со всякими извращениями в деле снижения цен и проявлениями противодействия со стороны работников кооперации и торговли, решительно разоблачая эти случаи формального бюрократического подхода к делу снижения цен и не допуская прикрашивания результатов кампании.

Принимать целесообразным проведение мер соревнования через печать между отдельными торговыми организациями (смотря и конкурсы кооперативов и торговых организаций) с обязательным обеспечением при этом партийного руководства предварительной тщательной подготовки и общественной проверки.

В общей прессе и стенгазетах, в том числе в женских массовых журналах, должно быть усилено освещение работы профсоюзов, ревкомов и лавочных комиссий уполномоченных кооперации и торгово-кооперативных секций советских комитетов, под углом борьбы с их пассивностью, превращением лавочка в придаток прилежательских органов и т. п. При этом должно быть обращено особое внимание на проверку исполнения правлениями кооперативов постановлений этих организаций.

Для привлечения рабочих к активному участию в кампании местным газетам провести с ними специальную работу через кружки и комитеты, а также систематически инструктировать их по вопросам хода и задач кампании.

Широко разъяснять населению способы воздействия на торговый аппарат и на нарушения им политики цен, добиваясь усвоения массами их собственных обязанностей в борьбе за снижение цен (обращение и дежурному члену лавочной комиссии, исполнение жалобных книг, воздействие через печать, привлечение виновных к уголовной ответственности и проч.).

Оповещать через печать, стенгазеты, собрания и избы-читальни о жалобах потребителей и о принятых по ним мерах, о результатах массовых обследований торговли, судебных и экономических репрессиях против лиц и учреждений, нарушающих политику цен.

6. Проводить разяснительную работу по снижению цен через делегатские собрания рабочих и крестьян и все виды массовой работы среди женщин (собрания и конференции рабочих, жен рабочих и домашних хозяек, женские клубы и явки на Востоке и т. п.). При этом большое внимание должно быть обращено на разъяснение форм практического участия женщин в борьбе за низкие цены.

7. В виду исключительного значения информации населения о пределах и этикетных ценах на товары массового потребления необходимо:

а) вывешивать во всех торговых предприятиях, в избах, клубах, избах-читальнях, на базарах прейскуранты цен, придавая им такую внешнюю форму, которая была бы и малограмотному возможность проверить цены.

б) газета должна организовать систематическую публикацию цен на товары массового потребления, оповещая читателей обо всех изменениях и публикуя движение стоимости бюджетного набора.

8. Партийным торговым и кооперативным учреждениям на ближайший период сосредоточить все свое внимание на содействии выполнению директив ЦК о снижении цен, удешевлении и рационализации торгового аппарата и на борьбу с бюрократическими извращениями и нарушениями партийных директив.

Союзу Сопотрговсуджащих усилить работу по производственному воспитанию работников прилавка через экономсовещания, специальные собрания и т. п. и приспособить свою культработу к разрешению этой задачи. Органу ЦК Сопотрговсуджащих «Нашей Газете» организовать длительную кампанию за участие торгслужащих в работе по снижению цен и рационализации торгового аппарата, за выдвижение с их стороны практических предложений по проведению снижения розничных цен, добиваясь при этом надлежащего использования этих предложений в практической работе торгового аппарата.

9. Отмечая крайне слабое содействие кампании со стороны политехпросветучреждений (клубов, красных уголков, изб-читален, библиотек, радио, кино), предложить им вести в процессе своей повседневной работы агитацию за снижение цен, освещая практическую работу местных торговых и кооперативных организаций. В частности, практиковать, особенно в деревне, вечера вопросов и ответов, агитсуды, живые газеты и т. п.

О постановке устной и печатной агитации за рационализацию производства и о вовлечении широких рабочих масс в проведение этой кампании.

(Постановление ЦК ВКП(б) от 9 мая 1927 г.)

В работе по вовлечению широких рабочих масс в дело улучшения производства и ряду с оживлением производственных совещаний и повышением интереса рабочих к улучшению производства, необходимо отметить ряд серьезных недостатков:

а) большинство парт'ячеек не уделяет достаточного внимания вопросам улучшения производства, привлечению рабочих масс к их разрешению, в частности *слабо вовлекаются члены партии* в работу производственных совещаний и комиссий,

б) агитаторы, пропагандисты, профактив, культработники на предприятиях слабо подготовлены и очень часто не умеют *практически связать* общие задачи в области рационализации с конкретными условиями ее проведения на своих предприятиях, в цехах, мастерских,

в) нет также должного внимания как со стороны профорганов, так и особенно со стороны администрации и технического персонала к вовлечению инженеров, техников, мастеров в массовую работу по рационализации производства,

г) на предприятиях, в производственных совещаниях нет еще устойчивого, подготовленного (в смысле технических знаний) рабочего актива, могущего разъяснять рабочим практические задачи рационализации и активно участвовать в их проведении;

д) содержание работы профорганизаций на предприятиях, особенно производственных комиссий и совещаний, а также клубов, красных уголков, стенгазет, *слабо связано с проводимыми мероприятиями по рационализации,*

е) отдельные ошибки со стороны хозорганов и *отсутствие должной и своевременной информации и разъяснения рабочим проводимых мероприятий* затрудняют вовлечение рабочих в проведение рационализации на предприятии.

Отмечая, что основным условием успешного разрешения задач, указанных в постановлении ЦК от 24 марта 1927 г. о рационализации производства, является сознательное отношение, активная поддержка и широкое инициатива в этом деле со стороны рабочих масс, ЦК предлагает:

1. В области постановки агитации и пропаганды.

1. Необходимо разъяснение *коренных отличий* капиталистической рационализации от производимой нашим пролетарским государством социалистической рационализации, ставящей себе целью ускорение темпа социалистического строительства и вместе с тем улучшение материального положения рабочих.

Разъяснение широким массам значения улучшения техники и организации производства должно иметь своей целью усвоение ими как общих задач рационализации, так и *отдельных форм ее (улучшение техники, улучшение организации, механизация, конвейерная система, специализация предприятий, стандартизация и т. д.).* При этом должно быть уделено достаточное внимание вопросам использования рабочей силы и правильного установления норм выработки в связи с повышением техники.

Особо необходимо в агитации использовать полученные в результате рационализации производства достижения, в частности в области улучшения положения рабочих, как-то: повышение техники безопасности, мероприятия по охране труда, рост заработной платы, расширение производства, увеличение общей массы занятых рабочих и т. д.

Агитация и пропаганда за рационализацию производства не должны носить везде *одинаковый, общий для всех предприятий характер. Необходимо ввиду агитационной и пропагандистской работы и форм агитации и пропаганды «строить» агитацию и пропаганду с учетом и характером мероприятий по рационализации, которые решаются на предприятии для данного района, отрасли производства или предприятия.*

2 В целях лучшей постановки устной агитации и пропаганды по рационализации производства необходимо

а) для разъяснительной работы в широких массах принципиального значения социалистический рационализаторский процесс, а также для пропаганды на предприятии соответствующих практических мер, *необходимо привлечь и обеспечить деятельность* широкого парт'актива путем обсуждения вопросов улучшения техники и организации

пропагандистов, агитаторов, в семинарах пропагандистов, вводя вопросы рационализации производства в программу партпросвещения. Соответствующие же меры провести и в отношении работы комсомольской организации на предприятиях;

б) в работе культкомиссий, клубов, кружков при них, красных уголков уделять больше внимания освещению перед широкими рабочими массами вопросов рационализации производства, при чем в работе этих организаций должно быть обращено внимание на поднятие производственно-технического воспитания, в частности путем устройства вечеров вопросов и ответов, производственных конкурсов и т. п.

в) в связи со все более растущим стремлением рабочих к повышению своей квалификации, ВСНХ и его органам, Главполитпросвету и профсоюзам необходимо *усилить работу в области технической подготовки и технического самообразования рабочих и работниц* (выпуск массовой популярной научно-технической литературы, библиотечек, таблиц, плакатов, руководств справочников и т. д.).

г) *поставить разъяснительную работу среди работников по проведению рационализации как в клубах, так и в общежитиях и катармах*, а также освещать в широких рабочих массах связанные с рационализацией вопросы труда работниц (поднятие их квалификации и пр.)

3. Принять необходимым привлечение радио и кино к работе по пропаганде рационализации путем создания ряда производственных фильмов соответствующей организации радио и кинохроники.

II. Задачи печати.

1. Основной задачей печати в работе по проведению рационализации является *добросовестная, тщательно проверенная информация и внимательное изучение достижений и неудач в проведении мероприятий по рационализации*. Печать, вместе с тем, должна проявить *максимум инициативы* как в выявлении новых вопросов, возникающих в процессе проведения рационализации, так и в освещении практических мероприятий. Для этого необходимо:

а) освещение в печати мероприятий по рационализации *поставить таким образом, чтобы в максимальной степени выявить инициативу рабочих масс в области улучшения техники и организации производства*. Освещать в печати также все заслуживающие широкого внимания изобретения и усовершенствования в отдельных предприятиях, в цехах, мастерских, в частности введенные по предложению рабочих или производственных советов.

б) *стенгазетам широко освещать работу производственных совещаний и поставить у себя отдел "наших предложения"*, с участием в нем администрации и технического персонала.

в) привлечь *рабкоров* к освещению работы по рационализации, выявлению недостатков и достижений в работе производственных совещаний (внимательность к ценным предложениям рабочих, задержка в выполнении, результаты проведения предложений и т. д.) Для этого периодически *созывать совещания хозяйственников вместе с рабкорами* по вопросам освещения в печати мероприятий и области рационализации.

г) юношеская рабочая печать должна принять активное участие в освещении вопросов рационализации производства, выдвигая на первый план борьбу за повышение производственной дисциплины и за поднятие уровня технических знаний рабочей молодежи. Печать должна разъяснять эти вопросы и в частности вопрос о пересмотре брони подростков под углом правильного использования рабочей силы и обеспечения нормальных условий развития производства.

5. Необходимо *привлечь хозяйственников*, особенно директоров, техников и мастеров, к более широкому участию в печати для освещения всех важнейших мероприятий и улучшений в области производства. В связи с этим печать должна уделять больше внимания работе клубов красных директоров, производственных кружков и т. п.

Отделам "Наука и Техника" в газетах необходимо придать в основном производственно-технический характер и приблизить их к экономическим и производственным особенностям данного района, освещая конкретные достижения и перспективы в области рационализации производства.

III В области вовлечения рабочих масс в дело рационализации на предприятиях.

Работа парт'ячеек.

6. В целях усиления партруководства работой по вовлечению масс в дело рационализации *парт'ячейки, совместно с хозяйственниками и профактивом, должны наметить в этом направлении практические меры, применительно к конкретным задачам рационализации на данном предприятии и в соответствии с задачами политического воспитания рабочих масс*. Мероприятия должны быть направлены на выявление инициативы рабочих масс, на повышение их технической культуры, на улучшение условий труда, на борьбу с браком, а также с парт

активом необходимо обсуждать общий ход работы по рационализации на своем предприятии, добиваясь более активного участия коммунистов в работе производственных совещаний и усиления состава производственных комиссий наиболее подготовленными и активными членами партии.

Работа профсоюзов.

7. Решающую роль в деле привлечения рабочих масс к работе по рационализации производства имеют профсоюзы, как их руководящие органы (ЦК союзов, межсоюзные объединения, райкомы и др.), так и в особенности производственные совещания, комиссии и конференции. Исходя из этого, профорганизации должны:

а) заботиться о том, чтобы при проведении мероприятий по рационализации и определении их в жизнь в достаточной степени были учтены интересы рабочих. Вместе с тем, профсоюзы должны предупреждать возможные при проведении рационализации бюрократические извращения со стороны хозорганов;

б) в целях содействия проведению рационализации - ставить на обсуждение делегатских и общих собраний рабочих и работниц (пеховых и общезаводских) проводимые на предприятиях меры по рационализации производства (в том числе меры по поднятию трудовой дисциплины и правильной организации труда). Одновременно тщательно учитывать и своевременно ставить на обсуждение выдвигаемые рабочими предложения, направленные к устранению недочетов в проведении рационализации;

в) добиться перехода производственных совещаний и комиссий от обсуждения случайных предложений к систематической проработке основных мероприятий, проводимых в целях рационализации работы предприятий, и поставить систематическую проверку выполнения принятых производственными совещаниями решений;

г) учесть опыт организованных на отдельных предприятиях временных рабочих контрольных комиссий с целью использования их работы для привлечения к непосредственному участию в деле рационализации производства основной массой рабочих данного предприятия;

д) необходимо усилить работу по воспитанию нового актива производственных совещаний, привлекая в эту работу широкие слои рабочих, особенно более квалифицированных, а также усилить подготовку имеющегося актива путем вовлечения его в технические, предметные и т. п. кружки по рационализации;

е) усилить внимание профорганизаций к делу рабочего изобретательства, содействуя практическому продвижению отдельных изобретений и усовершенствований через хоз. органы, в частности правильному за них премированию, организуя (совместно с редакциями массовых рабочих газет) выставки изобретений, бюро консультаций и проч.;

ж) шире вовлекать работниц (особенно на предприятиях со значительным применением женского труда) и рабочую молодежь в работу производственных совещаний и комиссий, ставя на отдельных собраниях работниц и молодежи вопросы рационализации.

Задачи хозорганов.

8. Для обеспечения делового участия рабочих масс и их организаций в работе по проведению технических усовершенствований и улучшению организации производства и труда необходимо внимательное отношение к этим вопросам со стороны хозяйственников. В особенности хозяйственники должны:

а) своевременно сообщать партийным и профессиональным организациям о проводимых мероприятиях по рационализации, давая, в частности, необходимые сведения для агитаторов и пропагандистов, облегчающие им разъяснения этих мероприятий в массах. Хозяйственники и технический персонал должны и сами давать информацию и разъяснение всей массе рабочих по этим вопросам на общих и делегатских собраниях, на производственных совещаниях;

б) активно участвовать в производственных совещаниях и в обсуждениях всех, выдвигаемых на них, предложений, давая разъяснения по всем тем предложениям, которые являются непонятными или технически невыполнимыми, и нести непосредственную ответственность за выполнение решений, принятых при их согласии;

в) содействовать, совместно с профсоюзами и их инженерно-техническими секциями, привлечению административно-технического персонала к активному участию в производственных совещаниях и комиссиях, а также в работе производственно-технических кружков, консультаций по техническому самообразованию. Обеспечить правильное отношение со стороны администрации к критике техперсоналом различных недостатков производства;

г) более внимательно относиться к вопросам, выдвигаемым отдельными рабочими и лицами технического персонала в связи с недостатками производства (снабжение материалами, инструментами, охрана труда и т. п.), проверять и исправлять по этим заявлениям работу управленческого аппарата, не допуская бюрократического отношения к такого рода предложениям. Хозяйственники должны исходить из того, что только массовое активное участие рабочих обеспечивает на деле успешное проведение рационализации производства.

З Ь М Е С Т

	<i>Стар.</i>
Гісторыя рабочага друку	3
З. Давідовіч. Партыя, рабселькоры і прэсценгазеты	10
А. Крыніцкі. Да пытання аб нацыянальнай культуры	(15)
✓ З. Хацімскі. Партыйная праца ў ВНУ і Рабфаках БССР	28
А. Некрашэвіч. Наша культурнае будаўніцтва	(36)
Я. Чарнецкі. Аб габінэце агітпрапрацы	42
Я. Шкадарэвіч. Нарада—школа рабселькора	45
З. Маневіч. Пытанні асацыяцы ў нашым друку	49

П А М Я С Ц О Х

Н. Конюхаў. Праца сярод вясковай беднаты	51
А. С. Заўвагі аб працы груп беднаты	58
Васільлеў. Да працы з беднатай	61
Г. Шпэктараў. Заметкі нізавога партработніка	66
А. Эн. Пастухі з стадам, але бяз поля	67

Г І С Т П А Р Т

✓ Агурскі. Роля дробна-буржуазных партый на Беларусі ў Кастрычнікавай рэво- люцыі	69
--	----

У Ц К К П (б) Б

✓ Пастановы ЦК КП(б)Б аб партпрацы ў Вузах і Рабфаках	75
Итоги перевыборов ФЗМК по Белоруссии	80
Итоги кампании перазаключення колдаговоров	82
Хроніка	84
Дадатак	87

Кожная акруговая і раённая арганізацыя КПБ

Кожная ячэйка, кожны камуністы

ПАВІНЕН ВЫПІСВАЦЬ І ЧЫТАЦЬ

„БАЛЬШАВІК БЕЛАРУСІ“

Орган ЦК КП(б)Б

У ЧАСОПІСУ НАСТУПНЫЯ АДДЗЕЛЫ:

- I. Кіруючыя артыкулы па асноўным пытанням партыйнай працы. Артыкулы аб гаспадарчым і культурным будаўніцтве. Абмен вопытам практыкі партыйнай работы.
- II. Пытанні партыйнай працы на мясцох, аб Чырвонай арміі і г. д.
- III. Гісторыя партыі.
- IV. У ЦК КПБ. У ЦКК КПБ. У ЦК ЛКСМБ.
- V. Крытыка і бібліяграфія.

— УМОВЫ ПАДПІСКІ: —

II	на 1 месяц —	р. 25 к.	II
	на 3 м-цы —	р. 65 к.	
	на 6 м-цаў —	1 р. 20 к.	
	на 1 год —	2 р. 25 к.	

ПАДПІСКА ПРЫМАЕЦЦА:

у канторы газ. „Звезда“ (Менск, Савецкая 63) і ў аддзяленнях на мясцох.

АДРАС РЭДАКЦЫІ: Менск, ЦК КП(б)Б Аддзел друку

Год выдання Трэці

Год выдання Трэці

Прымаецца падпіска на 1927 год
на штомесячную часопісь

„БЕЛАРУСКАЯ РАБОТНИЦА І СЯЛЯНКА“

„Работніца і Сялянка“ самая распаўсюджаная і багатая ілюстраваная часопісь, яна з'яўляецца добрым падручнікам у руках кожнага партыйца, які вядзе масавую працу сярод жанчын.

Матар'ял, які змяшчаецца ў часопісі, дасць магчымасць весці працу і правадзіць гутаркі з работніцамі і сялянкамі.

На ўсе пытанні штодзённага жыцця работніца і сялянка атрымае здавальняючы адказ у сваёй часопісі.

Часопісь „Работніца і Сялянка“ лепшая памочніца і дарадчыца працоўнай жанчыне Беларусі.

Часопісь неабходна мець у кожнай ячэйцы партыі і комсамолу, у кожным жанадзеле, клубе, чытальні, на кожным заводзе, фабрыцы і майстэрні, у кожнай вёсцы, хаце-чытальні, у кожнай бібліятэцы, у школе, гуртку, у кожным саўхозе, у кожнай хаце.

Выпісвайце часопісь і
распаўсюджвайце яе.

У М О В Ы П А Д П І С К І :

На 1 месяц . . . 15 кап.	На 6 месяцаў . . . 90 к.
На 3 „ . . . 45 „	На 1 год. . . 1 р 80 к.

Трохмесячныя падпішчыні атрымваюць дармовы дадатак — выкрайку.

Хто падпісаўся больш чым на тры м-цы (на паўгода і год) акрамя выкрайкі атрымвае к канцу года бібліятэчку „Работніца і Сялянка“

П а д п і с к а п р ы м а е ц ц а :

у адзеле па працы сярод жанчын ЦК КП(б)Б (Савецкая ул., 45), а таксама ва ўсіх паштова-тэлеграфных аддзяленнях Беларусі і агенцтвах Белдзяржвыдавецтва.

